

PUU WOOD HOLZ BOIS

3/2009

Tervetuloa
Habitareen
9.9.–13.9.2009,
osastolle
3 b 13.

Tarjolla

KELPO käytännön kumppani*

* Rakennusprojekteissa hyvä käytännön kumppani on nyt kullanarvoinen. Meiltä saat hyviä tuotteita, tehokkaan hankinnan ja oikea-aikaisen jakelun. Rakennusratkaisujen lisäksi tarjoamme puupohjaisia sisustustuotteita, kuten kuvan Effex™ Design -sisustuspaneelia.

PUUMERKKI

Puutuotetukku parhaasta päästä. www.puumerkki.fi

PÄÄKIRJOITUS LEADER | LEITARTIKEL | EDITORIAL

- 2 PUHEITA VAI TEKOJA**
Talk or action?
Worte oder Taten?
Des discours ou des actes?

UUTTA WHAT'S NEWS | NEUES | NOUVEAUTÉS

- 4 HYVIN TEHTY PUUTALO ON
ILMATIIVIS**
- 4 RANTASAUNA PIRKKALAN
PAPPILAAN**
- 4 EKOVILLALEVY
ERISTEMARKKINOILLE**
- 5 TTY:N RAHASTO RAKENNUSALAN
OPINNÄYTETÖIDEN
PALKITSEMISEKSI**
- 5 ASEENTEIDEN JA
OSAAMISEN UUDISTUTTAVA
PUURAKENTAMISSA**

RAKENNETTU BUILT | GEBAUT | CONSTRUIT

- 6 PUUPALKINTO 2009**
Wood Award 2009
Holzpreis 2009
Prix du Bois 2009
Karola Sahi
- 14 MERIMIESKESKUS**
Seafarer's Centre
Seemannsheim
Centre des marins
Pentti Kareoja
- 20 VEKARA**
Vekara Day-care Centre
Kindertagesstätte Vekara
Jardin d'enfants Vekara
Juha Klemetti
- 24 AJURINMÄEN PÄIVÄKOTI JA
ASUKASPUISTO**
Ajurinmäki day-care centre and
residential park
Tagesstätte und Einwohnerpark
Ajurinmäki
Jardin d'enfants et lieu de
réunion ouvert à tous les enfants
d'Ajurinmäki
Jari Frondelius, Jaakko Keppo ja
Juha Salmenperä
- 30 FIREHOUSE 12**
Elizabeth Gray ja Alan Organschi
Firehouse 12
Music studio and bar
Firehouse 12
Musikstudio und -bar
Firehouse 12
Studio - bar musical
Elizabeth Gray ja Alan Organschi

PUUSTA FROM WOOD | AUS HOLZ | EN BOIS

- 36 HIRRELLÄ EUROOPAN KARTALLE**
Netta Böök
- 40 VANERI TAIPUU TAAS
PARVS ARKKITEHTUURIA**
Pekka Heikkinen

TULOSSA COMING | IM KOMMEN | A VENIR

- 42 KEHRÄ**
Wood Program 2007
- 44 PILKE**
Teemu Palo ja Juhani Suikki

PROFIILI PROFILE | PROFIL | PROFIL

- 46 TEKIJÄT**
- 46 WWW.PUUIINFO.FI**
- 48 JUURET TEKEMISESSÄ**
Pekka Heikkinen

Kansi Joroisten kappeli | Cover Joroinen Chapel | Titelbild Joroinen Kapelle | Couverture Chapelle de Joroinen

Kuva | Photograph | Foto | Photo Jaakko Kilpiäinen

www.PUUIINFO.FI

PEFC/02-44-08
Kestävän metsätalouden edistämiseksi
Lisätietoja www.pefc.fi

Julkaisija | Publisher | Herausgeber | Éditeur

Puuinfo Oy & Puuinformaatio ry
PL 284, 00171 Helsinki
Puh./Tel. (09) 686 5450
info@puuinfo.fi

Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti

Kustantaja | Publisher | Verlag | Éditeur

Aksomatic Oy

ISSN 0357-9484

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ | EDITORIAL MANAGER |
REDACTIONSCHIEF | DIRECTRICE DE LA RÉDACTION
Marja Korpivaara marja.korpivaara@aksomatic.fi

Toimitus | Editors | Redaktion | Rédaction

PÄÄTOIMITTAJA | EDITOR-IN-CHIEF |
CHEFREDAKTEUR | RÉDACTEUR EN CHEF
Pekka Heikkinen ark.6b@kolumbus.fi
Puh./Tel. +358 50 517 4727

ULKOASU JA TAITTO | LAYOUT AND DTP |
GRAFISCHE GESTALTUNG UND LAYOUT | MISE EN PAGES
Jari Laiho - design studio WHO ARE YOU oy
jari.laiho@whoareyou.fi

ILMOITUSMYyntI | ADVERTISING |
ANZEIGENVERKAUF | PUBLICITÉ
Puuinfo Oy
Henni Rousu henni.rousu@puuinfo.fi
Puh./Tel. (09) 6865 4517

KÄÄNNÖKSET | TRANSLATIONS | ÜBERSETZUNGEN | TRADUCTIONS

AAC Noodi Oy
Nicholas Mayow (Suomi - Englanti)

TOIMITUSNEUVOSTO | EDITORIAL BOARD |
REDAKTIIONSBEIRAT | CONCEIL DE RÉDACTION
Tuija Aaltonen, Petri Heino, Seppo Häkli,
Minna Hämäläinen, Erno Järvinen, Johanna Kankkunen,
Samuli Miettinen, Antti Ratia, Henni Rousu, Karola Sahi,
Ismo Tawast ja Mikko Viljakainen
PAINOPAikka | PRINTERS | DRUCK | IMPRIMEUR
Painotalo Auranen Oy
Forssa
ISO 9001

Talk or action?

WOOD IS AN important natural resource for us, and thus everybody in Finland – including the Government – is worried about the future of the wood industry in Finland. This summer, many have talked about wood construction but only a few have transformed the words into action.

The Minister of Employment has also encouraged construction of wooden apartment buildings. The idea is not new but it is hard to implement, because there are no guidelines, practices or sufficiently many manufacturers of building elements to construct wooden apartment buildings.

Construction of wooden apartment buildings should be made easier by creating specific

building code regulations and offering further training to builders. In addition, we should think about the added value wood can offer to people living in apartment buildings; why build from wood if the apartments will be the same as before?

In the spring, the Prime Minister suggested that companies building wooden buildings should listen to what people want. This is old advice: “You should do what you have always done.” It is also confusing advice, because that is exactly what we are doing: trying to please the average consumer.

The wood industry should invest more in offering services and building elements for public buildings and large-scale wooden building

projects. Wood construction must be developed by applying radical means, because taking a risk also means an opportunity to succeed.

Statistics show that the carpentry industry has been able to retain a stable earnings level under the current difficult economic situation. This sends a clear message: top-class wooden construction is a real opportunity.

There are other positive signs as well, such as the fact that Metsähallitus, the National Board of Forestry, is doing its bit by constructing a wooden office building in Rovaniemi (see page 44). We have had enough talk – it's time for action!

Worte oder Taten?

HOLZ IST FÜR uns Finnen eine wichtige Naturressource, und deswegen macht man sich bei uns, bis in die Spitzen der Staatsgewalt hinein, Sorgen um die Zukunft der Holzverarbeitenden Industrie. Im Laufe des Sommers ist viel über das Bauen mit Holz gesprochen worden. Getan wurde dagegen nur wenig.

Neulich hat die Arbeitsministerin gemeint, man solle mehrgeschossige Häuser aus Holz bauen. Die Idee ist nicht neu, aber ihre Realisierung ist nicht einfach, denn es fehlen uns Instruktionen und Praktiken, und es gibt auch nicht genug Hersteller von Komponenten für Holzhäuser.

Man könnte das Bauen von mehrgeschossigen Holzhäusern erleichtern, wenn man die

Baubestimmungen ändern und Architekten und Bauunternehmer weiterbilden würde. Außerdem könnte man darüber nachdenken, welchen Mehrwert Holz als Baumaterial bieten würde. Denn warum sollte man Häuser aus Holz bauen, wenn die Wohnungen dann genauso aussehen würden wie vorher?

Im Frühjahr hat der Ministerpräsident die Holzbauunternehmer dazu ermahnt, auf das Volk zu achten. Das Rezept sei alt: „Machen wir es so, wie wir es schon immer getan haben“. Das ist ein merkwürdiger Rat, denn genau das wird bei uns getan: Man versucht, dem Durchschnittsverbraucher zu schmeicheln.

Die Holzproduktindustrie sollte sich darum bemühen, Dienstleistungen und

Komponenten für öffentliche Bauen und große Holzhausprojekte hervorzubringen. Das Bauen mit Holz ist in radikaler Weise zu entwickeln, denn es besteht durchaus die Möglichkeit, dass man damit Erfolg hat.

Den Statistiken zufolge ist es der Tischlereiindustrie gelungen, trotz der schwierigen Lage weiterhin gute Ergebnisse zu erwirtschaften. Die Botschaft ist klar: Hochwertiges Bauen mit Holz bietet eine reelle Chance.

Es gibt auch noch andere positive Signale. Metsähallitus, das Amt für Staatswälder, trägt sein Scherflein bei und lässt in Rovaniemi ein Bürogebäude aus Holz bauen (siehe S. 44). Der Worte sind genug gewechselt. Jetzt müssen Taten folgen.

Des discours ou des actes?

LE BOIS EST une ressource naturelle importante en Finlande et c'est pourquoi les Finlandais, y compris les pouvoirs publics, s'inquiètent considérablement pour l'avenir de l'industrie du bois en Finlande. Il y a eu, au cours de l'été, un grand débat sur la construction en bois, mais nous avons vu peu d'actions.

Tout récemment la Ministre du Travail a incité à construire des immeubles en bois. Il ne s'agit pas d'une idée nouvelle, mais sa réalisation est difficile, étant donné que les instructions et la pratique nous manquent et que les fabricants d'éléments pour des immeubles en bois ne sont pas assez nombreux.

Il faudrait faciliter la construction des immeubles en bois en précisant les dispositions

relatives au bâtiment et en donnant une formation supplémentaire aux architectes et aux constructeurs. De plus, il serait bon d'examiner quelle plus-value le bois apporte au logement en immeuble. Pourquoi construire en bois si les appartements restent autrement tels qu'ils étaient auparavant.

Au printemps, le Premier Ministre a conseillé aux constructeurs en bois d'écouter l'opinion de la population. La recette est ancienne: « Faites comme auparavant. » Ce conseil est déconcertant, car c'est exactement ce que l'on fait: on tâche de plaire au consommateur moyen.

L'industrie des produits en bois devrait se concentrer sur l'offre de services et d'éléments de construction pour les bâtiments publics et

les grands projets d'immeubles en bois. Des moyens radicaux sont nécessaires pour faire évoluer la construction en bois, car la prise de risques améliore les possibilités de réussite.

Selon les statistiques, le secteur de la menuiserie a réussi à stabiliser le niveau de sa rentabilité dans une situation économique difficile. Le message est clair: la construction en bois de haute qualité donne des possibilités réelles.

Il y a d'autres signes positifs: la Direction nationale des Forêts apporte sa contribution à la construction en bois en édifiant un immeuble de bureaux en bois à Rovaniemi (p. 44). Nous avons maintenant entendu suffisamment de discours, le moment d'agir est venu.

PUHEITA VAI TEKOJA

Kirimo Räsänen

Puu on suomalaisille tärkeä luonnonvara, ja siksi valtiovaltaa myöten ollaan huolestuneita puuteollisuuden tulevaisuudesta Suomessa. Kesän aikana on kuultu paljon puheita puurakentamisesta, mutta nähnyt vain vähän tekoja.

Viimeksi työministeri kehotti rakentamaan puukerrostaloja. Idea ei ole uusi, mutta sen toteuttaminen on vaikeaa, sillä meillä ei ole selkeitä ohjeita suunnittelua varten, järkevää käytäntöä rakentamiseen eikä myöskään kilpailun kannalta riittävää määrää rakennusosien valmistajia puukerrostalojen rakentamiseen.

Ohjeiden sijaan rakennusmääräysten tarkennuksella sekä suunnittelijoiden ja rakentajien jatkokoulutuksella puukerrostalon toteuttaminen tulisi tehdä nykyistä helpommaksi. Lisäksi puukerrostalorakentaminen tulisi tehdä haluttavaksi ja asuntoreformimaisella hankkeella pohtia, mitä lisäarvoa puu antaa kerrostaloasumiseen.

Viime vuosina rakennettujen puukerrostalojen ongelma on ollut, että ne ovat täsmälleen samanlaisia kuin kerrostalot ovat aina olleet. Miksi rakentaisimme puusta, jos asunnot ovat kuitenkin samanlaisia kuin ennenkin.

Keväällä pääministeri neuvoi puurakentajia kuuntelemaan joskus myös kansan mielipidettä. Resepti on tuttu: ”Tehdään niin kuin ennenkin”. Neuvo on hämmäntävä, sillä niin juuri tehdään: yritetään miellyttää keskivertokuluttajaa. Ja huonolla lopputuloksella.

Ohje tarkoittaa myös keskittymistä pientalorakentamiseen, vaikka puutuoteteollisuuden tulisi paneutua tarjoamaan palveluja ja rakennusosia puisiin julkisiin rakennuksiin, puukerrostaloihin ja suuriin puurakennushankkeisiin. Tarvitsemme lisää esimerkkejä siitä, että isonkin puutalon toteuttaminen on mahdollista puusta.

Puurakentamista tulee kehittää radikaalein keinoin, sillä riski on myös mahdollisuus onnistua. Vaikka 90-asteen käänös johtaakin joskus tasan väärään suuntaan, uskon siihen enemmän kuin varman päälle tekemiseen.

Viimeisten tilastojen mukaan puusepänteollisuus on vaikeassa taloudellisessa tilanteessakin pystynyt pitämään tuotantonsa vakaalla tasolla. Viesti on selvä: puurakentamisen ja puutuoteteollisuuden kehittäminen on mahdollisuus, jota ei kannata jättää käyttämättä.

On muitakin hyviä merkkejä: Metsänhallitus panee kortensa kekoon ja rakennuttaa puisen toimistotalon Rovaniemelle (s.44). Nyt on kuultu tarpeeksi puheita ja on tekojen aika.

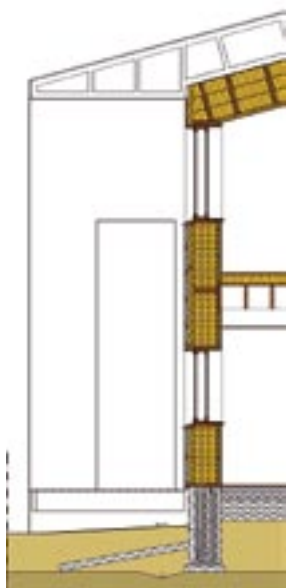
Pekka Heikkinen

arkkitehti | architect | Architekt | architecte
SAFA

Vuosaaren Merimieskeskus, Ark-house arkkitehdit Oy

Hyvin tehty puutalo on ilmatiivis

www.arklylykangas.com
www.paroc.fi
www.energiaviisastalo.fi
www.fennotalo.fi
www.passiivi.info

Valkeakosken asuntomessuilla esitelty passiivitalo Paroc Lupaus herättää huomiota ilmatiiviillä ulkovaipallaan. VTT:n tekemän mittauksen perusteella ulkovaipan ilmanpitävyysluku n_{50} on 0,28 1/h eli jopa yli kaksi kertaa parempi kuin passiivitalolle asetettu raja-arvo $n_{50} = 0,6$ 1/h.

Testitulokset osoittavat, että puutalo saavuttaa erittäin hyvän ilmanpitävyyden, ja rakennuksen alhainen energiankulutus on mahdollinen. Muita oleellisia tekijöitä matalassa energiankulutuksessa ovat hyvin lämpöä eristävä ulkovaippa sekä lämmön talteenottojärjestelmän korkea hyötysuhde.

Paroc Lupauksen seinän kantava rakenne on 360 mm:n kertopuurunko, jonka välissä on eristyskerros. Rungon sisäpuolella on havuvanerit, joihin on vuorostaan kiinnitetty höyrynsulku. Tiiviin pinnan sisäpuolella on vielä 50 mm:n vaaka-koolaus, eristyskerros sekä sisäverhouslevy.

Arkkitehti Kimmo Lylykankaan mukaan ilmanpitävyyden avaimia ovat hyvin suunnitellut yksityiskohdat sekä huolellinen rakennustyö, mikä Lupauksessa varmistettiin vanerin käytöllä puuelementin sisäpuolella sekä höyrynsulun asentamisvastuun asettamisella selkeästi yhdelle henkilölle.

Rantasauna Pirkkalan pappilaan

Arkkitehtiopiskelija Maija Heinilä on voittanut Pirkkalan seurakunnan ja Tampereen teknillisen yliopiston järjestämän saunarakennuksen suunnittelukilpailun suunnitelmallaan "Diver's nest". Uusi sauna tullaan rakentamaan vanhan pappilan rantakalliolle, ja siellä tullaan järjestämään saunailtoja ja kokouksia.

"Diver's nestin" puolikaaren muoto luo mukavaa leirimäisyyttä. Saunojen sijoittaminen eri päihin kaarevaa rakennuskokonaisuutta tuntuu toimivalta, kun huomioi käyttäjäryhmät, jotka voivat toimia rannassa samanaikaisesti.

TTY:n arkkitehtiopiskelijoille suunnattu suunnittelukilpailu liittyy pappilan ranta-alueen uudistamishankkeeseen. Alueelle on tarkoitus kehittää seurakunnallista toimintaa, ja sen kokonaisideasta järjestettiin opiskelijakilpailu 2008.

Lisätietoja:

Petri Tavilampi, TTY:n arkkitehtuurin osasto, puh. 040 547 5858,
petri.tavilampi@arkbt.fi
Tapani Urvanta, Pirkkalan seurakunta, puh. 0500 677 163

Ekovillalevy eristemarkkinoille

Lisätietoja:

Reijo Louko, Ekovilla Oy, 0400 653 101,
reijo.louko@ekovilla.com
Mika Ervasti, EKO Rakennuspalvelu Oy, 0400 639 390,
mika.ervasti@ekovilla.com

Ekovilla Oy tuo markkinoille puukuidusta valmistetun eristelevyn. Pehmeän Ekovillalevyn valmistus kuluttaa erittäin vähän energiaa, ja se on uusiutuvasta puuraaka-aineesta valmistettu luonnonmukainen lämmöneriste, joka sitoo puussa olevan hiilen itseensä.

Kuidutetusta puusta valmistettavan lämmöneristelevyn tuotantotekniikka ostettiin Norjasta. Itävaltalaisvalmisteinen tuotantolinja tuodaan kesän aikana Suomeen, ja tehtaan pystyttäminen Kuusankoskelle aloitetaan syyskuussa. Tuotannon koeajot aloitetaan syksyn aikana ja Ekovillalevy tulee markkinoille maaliskuussa 2010.

Ekovillalevy täydentää Ekovilla-konsernin tuotevalikoimaa, jonka päätuote puhalluspuukuitueriste. Ekovillalevyn tuotantolaitos sijoittuu Ekovillan nykyisen Kuusankosken toimipisteen naapuriin.

Asenteiden ja osaamisen uudistuttava puurakentamisessa

Kirsi Räsänen

Lisätietoja:

Vesa Virtanen, puh. 050 5985 662,
vesa.virtanen@turkuamk.fi

Yleisesti uskotaan, että Suomessa hallitaan puurakentaminen. Turun ammattikorkeakoulun talonrakennustekniikan yliopettajan Vesa Virtasen väitöstutkimuksen mukaan kuitenkin juuri osaamattomuus on yksi suurimmista esteistä toteuttaa kaupunkimaista puutalorakentamista.

Virtanen väitöstutkimus esittää puurakentamiseen liittyviä riski- ja ongelmatekijöitä, jotka edelleen rajoittavat puun käyttöä. Sen mukaan teollisen puurakentamisen toteutustavat ovat useimmille urakoitsijoille vieraita, ja betonirakentaminen on niiden keskuudessa edelleen vahvoilla.

Virtasen mukaan puurakentamisen teknisiä järjestelmiä ja rakenneratkaisuja on kehitelty irrallaan urakoitsijoista, mikä aiheuttaa muutostarpeita rakennustyön aikana. Työmaalla tehdyt muutokset johtavat usein ongelmiin, jolloin riskitekijät ja kustannukset lisääntyvät.

Virtanen arvioi, että teollisesti ja tuottajamuotoisesti toteutetulla, kaupunkimaisella puurakentamisella on hyvät menestymisen mahdollisuudet, mutta se vaatii rakennusurakoitsijoiden ammattitaidon ja asenteiden uudistumista.

Tekniikan lisensiaatti Vesa Virtasen väitöskirja ”Moderni puukaupunki -hankkeiden tuotannolliset edellytykset” tarkastettiin Tampereen teknillisen yliopiston rakennetun ympäristön tiedekunnassa 13.8.2009. Vastaväittäjänä toimi tekniikan tohtori Jari Heikkilä, ja tilaisuutta valvoi professori Ralf Lindberg.

TTY:n rahasto rakennusalan opinnäytetöiden palkitsemiseksi

Tapani ja Raija Tuomisen Tampereen teknillisen yliopiston tukisäätiölle tekemän lahjoituksen varoin perustetaan rahasto, josta palkitaan vuosittain paras talonrakennustekniikan tai rakennusfysiikan opinnäytetyö. Lahjoitus on osa Tapani Tuomisen testamenttia.

Tapani Tuominen (1954–2008) valmistui diplomi-insinööriksi Tampereen teknillisestä korkeakoulusta vuonna 1978. Hän kehitti rakennusalaan erikoisaloinaan puuelementtirakentaminen ja lämmöneristeet. Toimiessaan SPU Systems Oy:n toimitusjohtajana sekä hallituksen puheenjohtajana Tuominen teki jatkuvaa tutkimus- ja kehitysyhteistyötä tutkimuslaitosten ja korkeakoulujen kanssa. Vuonna 2007 hänet nimitettiin TTY:n kunniatohtoriksi.

Rehtori Markku Kivikosken mukaan talonrakennus on tärkeä tekniikan ala, jonka kehittämistä tulee huolehtia. Perustettava rahasto on TTY:n ensimmäinen rakennusalaan tukeva rahasto.

Tukisäätiö on Tampereen kauppakamarin ja sen jäsenyritysten perustama säätiö. Vuodesta 1987 lähtien se on tukenut saamallaan lahjoitusvaroilla tutkimus- ja muuta toimintaa. Vuonna 2008 jaettu tuki oli noin 1,5 miljoonaa euroa.

Lisätietoja:

rehtori Markku Kivikoski, puh. 040 849 0094
professori Ralf Lindberg, puh. 040 566 5151
www.spu.fi

RAKENNETTU

BUILT | GEBAUT | CONSTRUIITS

PUUPALKINTO 2009

Seurasaaren ulkomuseon rakennuskonservointikeskukselle

Puupalkinnon 2009 saajaksi valittiin 11 ehdolle asetetun kohteen joukosta arkkitehti Seppo Häklin suunnittelema Seurasaaren ulkomuseon rakennuskonservointikeskus. Museorakennusten ylläpidon ja konservoinnin lisäksi keskus toimii tiedon ja taidon välityspaikkana.

2000-luvun keinoin toteutetun rakennuksen esikuvana on 1820-luvulla rakennettu Antin talon pihapiiri. Rakennuksen muoto on moderni, mutta materiaalit ja rakennustapa ovat perinteiset.

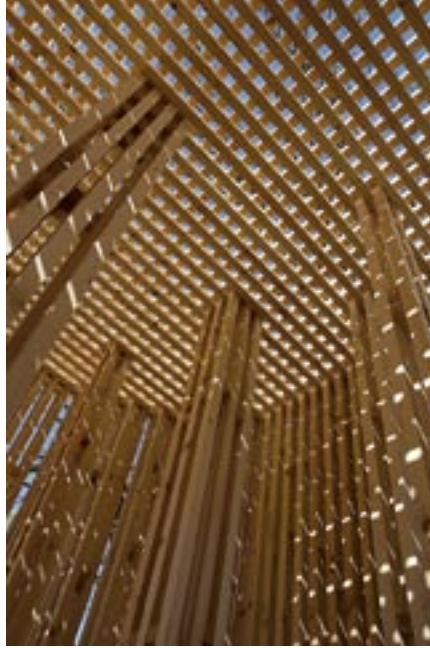
Seurasaaren verstaas on ulkomuseon rakennusten ylläpitoa ja konservointia palveleva huoltokeskus. Museorakennusten konservoinnin lisäksi se toimii tiedon ja taidon välityspaikkana. Arkkitehti kertoi osuvasti erääksi työnsä tavoitteeksi suunnitella huoltokeskuksesta sellainen, ettei sitä itseään ole tarvetta huoltaa välittömästi. Tilaja puolestaan toivoi verstaasta, joka kuvastaa rakentamisajankohtansa puuarkkitehtuuria. Palkittu kohde täyttää molemmat tavoitteet.

Arkisesta rakennustyyppistään huolimatta huoltokeskus edustaa korkealaatuista puuarkkitehtuuria ja se on suunniteltu taidolla toiminnallisista ratkaisuista pienimpiin yksityiskohtiin asti. Oppikirjamainen lähestymistapa puurakentamiseen herättää kunnioitusta.

Rakenteellisissa ratkaisuissa on ajateltu säänkestävyyttä ja rakennuksen huoltoa pitkällä aikavälillä. Rakennusteknistä kekseliäisyyttä osoittaa muun muassa verstaarakennuksen massiivipuisten kaksoispilareiden rakenne: sisempi vapaasti seisova pilari kannattaa kattoa ja ulompi seinälinjaan sijoittu-

Anne Kinnunen

Sarianna Salmi

Mikko Auernity

Tunnustuspalkinto 2009: Wood Program, Arkkitehtuurin laitos, Teknillinen korkeakoulu

Wood Program on kansainvälisille opiskelijoille suunnattu ohjelma, jonka opettaa puurakentamista omin käsin tekemällä ja luo tulevaisuuteen suuntautuvaa puuarkkitehtuuria. Wood Program on suunnitellut ja rakentanut 15 vuoden aikana yli 20 puurakennusta. Rakenteilla on parhaillaan Luukku-house, joka osallistuu energiatehokkaan rakentamisen Solar Decathlon Europe kilpailuun 2010. PUU-2/09

Puupalkinto 2009: Seurasaaren ulkomuseon rakennuskonservointikeskus, Helsinki

Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto Häkli Ky / Seppo Häkli, Jaakko Keppo (pääavustaja), Petri Mikonsaari, Roope Rissanen ja Maria Pollak
Rakenteet: Insinööritoimisto Pentinmikko Oy/Juhani Pentinmikko

Rakennuttaja: Museovirasto/Rakennushistorian osasto, rakennuspäällikkö Kari Nikkanen, rakennuskonservaattori Risto Holopainen

Perinteisen suorakulmisen suljetun pihapiirin mukaan ideoitu talorypäs rajautuu työnäytöspihan verstaaseen, konepihan kylmään puuvarastoon sekä varasto- ja aitarakennelmiin pihan muilla sivuilla. Lapekattoisen verstaan erikorkuisiin tiloihin sijoittuvat muun muassa puutyöverstaas, taukoparvi ja sosiaalitalat. Rakennuksen suunnitteluratkaisut toteuttavat suomalaisen puurakennustaidon hyväksi koettuja oppeja. PUU 2-04

va pilari jatkuu yläikkunanauhaan, jolloin pilareiden välinen tila on hyödynnettävissä tekniikalle.

Kohteen pitkä toteutusaika näkyy lopputuloksesta; suunnitteluun ja rakentamiseen on ollut riittävästi aikaa. Hanke on malliesimerkki siitä kuinka arkkitehdin ja rakennuttajan yhteisellä tahdolla päästään onnistuneeseen lopputulokseen.

Palkintoa jaettaessa halutaan erikseen tuoda esiin arkkitehti Seppo Häklin pitkä ura puuarkkitehtuurin tekijänä. Häklillä on ”puun taju”: taito käyttää puurakentamisen oppeja uusissa yhteyksissä luontevalla ja järkevällä tavalla. Olipa suunnittelutehtävä sitten viimeistelty puusauna tai teollisesti valmistettu tilaelementtitalo, on tekemisessä mukana innostus, talonpoikaisjärki ja kokemuksen tuoma varmuus.

Wood Program koulutusohjelmalle tunnustuspalkinto

Palkintolautakunnan jakaman tunnustuspalkinnon saa Teknillisen korkeakoulun arkkitehtuurin laitoksen Wood Program. Professori Pekka Heikkisen johtama, kansainvälinen koulutusohjelma on tehnyt pitkäjänteistä työtä innovatiivisen ja tulevaisuuteen suuntautuvan puuarkkitehtuurin puolesta jo viidentoista vuoden ajan.

Ohjelman toiminta-ajatuksena on teollisen puurakentamisen kehittäminen ja puun käytön opettaminen omin käsin tekemällä. Wood Program on suunnitellut ja rakentanut toimintansa aikana yli 20 puurakennusta. Innovatiivisen ja korkealuokkaisen toiminnan taustalla on hyvä suunnittelu, viimeistellyt detaljit sekä laadukas toteutus.

Viimeisin Wood Program-projekti rakenteilla oleva Luukku-talo, joka osallistuu energiatehokkaan rakentamisen Solar Decathlon Europe kilpailuun 2010

Karola Sahi

Puupalkinto jaetaan kahdennentoista kerran. Se on myönnetty vuodesta 1994 alkaen kannustuksena rakennukselle, sisustukselle tai rakenteelle, joka edustaa korkealaatuista, suomalaista puuarkkitehtuuria tai jossa puuta on käytetty rakennustekniikkaa edistävällä tavalla.

Vuoden 2009 palkintolautakuntaan kuuluivat arkkitehti Ulla Rahola, arkkitehti, TkT, ma. professori Lauri Louekari, DI, TkT, tutkimusprofessori emeritus Alpo Ranta-Maunus, arkkitehti, TkL Mikko Viljakainen Metsäteollisuus ry:stä, Puuinfo Oy:n toimitusjohtaja, metsänhoitaja Petri Heino sekä arkkitehti Karola Sahi Taideteollisen korkeakoulun puustudiosta.

Wood Award 2009

to the Building Conservation Centre of Seurasaaari Open-Air Museum

The recipient of the Wood Award for the year 2009 is the Building Conservation Centre at the Seurasaaari Open Air Museum, designed by architect Seppo Häkli. In addition to housing conservation services for the museum buildings, the centre is a forum for exchanging information and skills.

THE IDEA FOR the building, implemented using modern means, was the yard area of the Antti Farmstead built in the 1820s. The building's form is modern but the materials and building methods are traditional.

Despite being an everyday building, the renovation centre is an example of high-class wooden architecture, and it has been artfully designed, sparing no detail. The adherence to the approach to building with wood is admirable. During the design phase, the objective was to develop a building that would not require immediate maintenance.

The fact that the building was implemented over a long period of time can be seen in the final result: there has clearly been enough time to design and construct the building. The project is a model example of reaching a successful result by combining the skills of different parties.

The award committee wishes to separately honour the long career of architect Seppo Häkli in wooden architecture. Häkli understands wood: he has the skills needed to use timber construction methods in new places in a natural and sensible manner. He is always inspired, uses

common sense and applies the confidence offered by his long experience in the field, whether he is designing a finished wooden sauna or an industrially constructed element building.

Reward for the Wood Program

A REWARD GRANTED by the committee goes to the Wood Program of Helsinki University of Technology's Faculty of Engineering and Architecture. Managed by Professor Pekka Heikkinen, the international training programme has worked tirelessly for the last fifteen years to ensure the future of wooden architecture.

The programme's driving idea is the development and teaching of industrial wooden construction. Over the years, the Wood Program has designed and constructed more than twenty timber buildings. The innovative, top-class activity is based on good design, finished details and high-quality implementation.

The latest Wood Program project is the Luukku House, a participant in Solar Decathlon Europe 2010, an energy-efficient construction competition.

Karola Sahi

Kimmo Räisänen

Helsingin Merimieskeskus, Helsinki

Arkkitehti: ARK-House arkkitehdit Oy / Pentti Kareoja
Rakenteet: Insinööritoimisto Taskinen & Eiskonen Oy, Jorma Eiskonen
Rakennuttaja: Suomen Merimieskirkko ry, Jaakko Laasio / Merimiespalvelutoimisto, Martti Karlsson

Vuosaaren sataman korkean porttirakennukseen kupeessa sijaitseva ekumeeninen merimieskirkko erottuu ympäristöstään pienen mittakaavansa, vapaan muotonsa ja materiaalinsa vuoksi. Kauniisti aaltoilevan, Siperian lehtikuusesta vinolaudoituksella verhoillun julkisivun takana ovat valkoiset ja värikkäin tehostesävyin höystetyt merimiespalvelukeskuksen ja -kirkon tilat kahvioineen, oleskelu- ja lukutiloineen sekä saunoineen. PUU 3-09

Sofie Kahminen

Kesälahden tapulin korjaus, Kesälahti

Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto Antti Pihkala / Antti Pihkala
Rakennuttaja: Kesälahden evankelis-luterilainen seurakunta

Vuosina 1835–36 rakennettu Kesälahden kirkon tapuli kunnostettiin perinteisiä työtapoja käyttäen vuosien 2005–07 aikana. Korjauksen myötä se säilyy tuleville sukupolville hyvänä esimerkkinä itäsuomalaisen puurakentamisen rikkaudesta. Kellotapulin restauroinnin aikana taltioitiin korjaustyön lisäksi tietoa paanukattojen korjauksesta ja ylläpidosta, mikä edistää kulttuuriperinnön suojeluun liittyvää osaamista laajemminkin. Tapulin korjautyö palkittiin kansainvälisesti arvostetulla Europa Nostra palkinnolla vuonna 2009. PUU 3-09

Kimmo Räisänen

Puujulkisivu betonikerrostalossa, Porvoo

Porvoon A-Asunnot Oy / Talo 85
 Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto Hedman & Matomäki Oy,
 Rakenteet: Insinööritoimisto Jussi Linnakangas Oy
 Rakennuttaja: Porvoon A-Asunnot Oy
 Urakoitsija: Durofix Oy

Asunto-osakeyhtiö Porvoon Rantavehänä, PUU 4-08
 Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto ARKVE Oy
 Rakenteet: Finnmap Consulting Oy
 Rakennuttaja: Sato-Rakennuttajat Oy

As Oy Laamanninpolku 10-14, PUU 4-06
 Arkkitehti: Arkkitehtikonttori Vainio & Ekman Oy
 Rakenteet: A-insinöörit Oy
 Rakennuttaja: AW-INSTO Oy

Asuinrakennukset Mauno Eerikinpojan kadulla muodostavat yhtenäisen puulla verhoiltujen kerrostalojen korttelin. Nelikerroksiset kaupunkivillat jatkavat Porvoon Länsirannan viihtyisää modernia puukaupunkirakentamista. Rakennusten kantava runko on betonia ja ne ovat hienosahatulla ponttilaudalla ja julkisivuvanerilla verhoiltuja. Rakennusrunkoa täydentävät puiset parvekkeet, joiden pystyrakenteet ovat neljän kerroksen korkuisia liimapuupilareita.

Jussi Tahvanen

Leppäkorven pientaloalue, Vantaa

Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto ARKVE Oy / Marja Utriainen
 (pääsuunnittelija), Anne Viisteensaari
 Rakenteet: EJT Rannusinsinöörit Oy
 Rakennuttaja: VVO Rakennuttaja Oy

Leppäkorven kolmisenkymmentä erillis- ja paritaloa muodostavat kylämäisen asuinalueen. Kaksikerroksiset, murretuin maansävyin maalatut nappulatalot sijoittuvat lyhyiden pussikatujen varteen maastonmuotojen mukaisesti. Puuelementtirakenteiset ja puulla verhoillut asuintalot edustavat kohtuuhintaista rakentamista, jotka on suunniteltu lapsiperheiden elämää silmällä pitäen.

Kimmo Räisänen

Talo Kari, Vartiokylä, Helsinki

Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto Olavi Koponen / Olavi Koponen
 Rakenteet: Rakennussuunnittelutoimisto Turunen & Räisänen Oy/
 Oskari Laukkanen,
 Rakennuttaja: Yksityinen

Talo Kari on jatkumoa Olavi Koposen suunnitteleminen omaperäisten ja arkkitehtuuriltaan rikkaiden pientalojen sarjassa. Yksikerroksisen pientalo on suunniteltu liikuntaesteisen asukkaan tarpeet huomioiden. Pyöreä, puuelementtirakenteinen ja puulla lähes kauttaaltaan verhoiltu talo kätkee sisäänsä valoisan sisä- ja ulkotiloista nivoutuvan, tilallisesti moninaisen maailman.

Luototalo, Hailuoto, Oulu

Arkkitehti: Arkkitehdit m3 / Janne Pihlajaniemi (pääsuunnittelija), Kari Nykänen, Miia Mäkinen ja Heikki Muntola
Rakenteet: Insinööritoimisto Heikkilä ja Polojärvi Oy / Rauno Polojärvi
Rakennuttaja: Hailuodon kunta

Rakennus tuo uuden, modernin puurakentamisen kerrostuman arvokkaaseen Marjaniemenkylän kansallismaisemaan. Luototalo on osa hotelliksi muutettua vanhaa luotsiasemaa, ja pitää sisällään Metsähallituksen näyttelytilan, ravintola-, ja aulatilat. Rakennus on räätälöity nykyarkkitehtuurin keinoin paikan karuun, merelliseen henkeen julkisivujen harmaannutettuja kuusilautoituksia myöten. PUU 2-09

Iso-Samperin halli, Suomen metsämuseo ja metsätietokeskus Luston laajennus, Punkaharju

Arkkitehti: Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy/ Rainer Mahlamäki, Taina Silmujärvi
Rakenteet: Insinööritoimisto Tanskanen / Jouko Tanskanen
Tilaaaja: Suomen metsämuseosäätiö
Rakennuttaja: Engel rakennuttamispalvelut/Katriina Jauhola-Seitsalo

Iso-Samperin halli on metsäkoneiden ja pienesineiden näyttelytila. Se täydentää Luston luonnonkaunista rantamaisemaa ja jäsentää rakennuksen lähiympäristöä näyttelypihoineen. Liimapuurunkoinen halli on sisältä ja ulkoa puulla verhoiltu. Rakenteiden ja katon valaistu, kaareutuva muoto tuo sisätilalle vahvan luonteen. PUU 2-04

Holzpreis 2009

an das Baukonservierungszentrum des Freilichtmuseums Seurasaari

Das vom Architekten Seppo Häkli entworfene Baukonservierungszentrum des Freilichtmuseums Seurasaari ist mit dem Holzpreis des Jahres 2009 ausgezeichnet worden. Das Zentrum befasst sich nicht nur mit der Konservierung der Museumsobjekte, sondern vermittelt auch Informationen und Fertigkeiten.

DAS GEBÄUDE DES Zentrums ist mit den Mitteln des 21. Jahrhunderts realisiert worden, aber das Vorbild hat der Antti-Hof abgegeben, ein in den 1820er Jahren erbauter Bauernhof. Die Form des Gebäudes ist modern, aber in seinen Materialien und in der Bauweise lehnt sich der Bau an alte Traditionen an.

Trotz des schlichten Gebäudetyps repräsentiert das Zentrum hochwertige Holzarchitektur und ist bis in das kleinste Detail hinein mit großer Kunstfertigkeit ausgeführt worden. Ein solches Konzept – wie aus dem Lehrbuch – verlangt einem Respekt ab. Das Ziel war es, ein Gebäude zu schaffen, das so schnell keine Wartung verlangt.

Für die Planung und den Bau des Gebäudes stand reichlich Zeit zur Verfügung, was man im Endergebnis sehen kann. Das Projekt ist ein Musterbeispiel dafür, wie durch gemeinsame Anstrengungen ein gelungenes Resultat entsteht.

Mit der Verleihung des Preises wollte man auch Seppo Häklis langjährige Arbeit im Kreise der Holzarchitektur würdigen. Häkli hat „ein Gefühl für Holz“ – die Fähigkeit, die Lehren des Bauens mit Holz in neuen Kontexten in natürlicher und rationaler Weise anzuwenden. Gleich ob es sich bei dem Planungsobjekt um eine Holzsauna oder ein Fertighaus handelt, sind bei

ihm Begeisterung, gesunder Menschenverstand und durch Erfahrung erworbene Sicherheit stets mit von der Partie.

Anerkennungspreis für das Ausbildungsprogramm „Wood Program“

MIT DEM ANERKENNUNGSPREIS der Jury wurde das „Wood Program“ des Instituts für Architektur der Technischen Universität Helsinki ausgezeichnet. Das internationale Ausbildungsprogramm unter der Leitung von Professor Pekka Heikkinen setzt sich bereits seit fünfzehn Jahren zielstrebig und mit Ausdauer dafür ein, die Holzarchitektur der Zukunft zu konzipieren.

Der Leitgedanke des Programms besteht darin, das industrielle Bauen mit Holz und die Lehre auf diesem Gebiet weiterzuentwickeln. Im Rahmen des Programms sind bereits über zwanzig Holzgebäude geplant und gebaut worden. Diese innovative, hochklassige Tätigkeit zeichnet sich durch gediegene Planung, ausgefeilte Details und hochwertige Ausführung aus.

Das jüngste Projekt des Programms ist das Luukku-House, das im Jahre 2010 an dem Wettbewerb „Solar Decathlon Europe“ für energieeffizientes Bauen teilnehmen wird.

Karola Sahi

Mikko Auerhahn

Tommi Mäkinen Racing Oy, teollisuusrakennus, Puuppola

Arkkitehti: Arkkitehtisuunnittelu Jukka Tikkanen Oy / Jukka Tikkanen
Rakenteet: Insinööritoimisto Mittatyö Suomi Oy
Finnforest-tuotesosat: Insinööritoimisto Asko Keronen Oy
Seinäelementit: Rakennusinsinööritoimisto JM-Rakenne Oy
Rakennuttaja: Tommi Mäkinen Racing Oy

Rakennus on linjakas ja massoitteultaan kevyt teollisuushalli. Se on esimerkki korkealuokkaisesta pienteollisuusrakentamisesta. Liimapuurakentein ja kuningaspaneeli-julkisivuihin toteutetusta toimitilasta on kohtuullisin kustannuksin on saatu aikaan näyttävä ja hallittu rakennuskokonaisuus, joka kuvastaa yrityksen toiminnan luonnetta.

Kimmo Räsänen

Päiväkoti Vekara, Pukkila

Arkkitehti: Arkkitehtuuritoimisto Klemetti & Rätty Ay / Juha Klemetti
Rakenteet: Rakennepalvelu L. Pihlaja Oy
Rakennuttaja: Pukkilan kunta

Päiväkoti katettuine hiekkalaatikoineen rajaa suojaosan pihan lasten leikeille. Rakennuksen julkisivut on toteutettu leveällä liimapuurakenteisella kuningaspaneelilla, ja puuverhousta täydentävillä värillisillä kuitubetonilevyillä. Sisätilat hallittuine perusväreineen ja liimapuisine sisäikkunoineen ovat sisustusta myöten raikkaan valoisat. Jokapäiväinen käyttörakennus edustaa huolella suunniteltua ja toteutettua, konstailematonta puurakentamista. PUU 3-09

Prix du Bois 2009

pour le Centre de conservation des bâtiments du Musée de plein air Seurasaari

Le Prix du Bois 2009 a été accordé au Centre de conservation des bâtiments du Musée de plein air Seurasaari dessiné par l'architecte Seppo Häkli. Ce centre se focalise non seulement sur la conservation des bâtiments historiques mais également sur la distribution des informations et du savoir-faire.

LA MAISON ANTIN talo et sa cour qui datent des années 1820 ont servi de modèle pour ce bâtiment construit selon les méthodes du 21ème siècle. Il a une forme moderne mais ses matériaux et son mode de construction sont traditionnels.

D'un type ordinaire, le Centre de conservation est néanmoins un exemple d'architecture en bois de haute qualité et la perfection de son dessin a été poussée jusqu'au moindre détail. Le comportement assez conventionnel à l'égard de la construction en bois est honorable. L'objectif a été de créer un bâtiment qui ne nécessitera pas un entretien immédiat.

La longue durée de la réalisation se traduit dans le résultat final. Un temps suffisant a été consacré à la conception et la construction. Ce bâtiment montre bien qu'une volonté commune donne d'excellents résultats.

Lors de la distribution du prix, une attention particulière est portée à la longue carrière de l'architecte Seppo Häkli en tant que créateur d'architecture en bois. Häkli possède la « conscience du bois ». Il a l'art d'utiliser les nouvelles connaissances de la construction en bois dans de nouveaux contextes d'une manière naturelle et rationnelle. Qu'il s'agisse d'un sauna

en bois perfectionné ou d'un immeuble en éléments de fabrication industrielle, il exécute le travail avec enthousiasme, bon sens et la sûreté que donne l'expérience.

Prix de reconnaissance pour le programme de formation Wood Program

LE PRIX DE reconnaissance du jury est accordé au Wood Program de la section d'architecture de l'Université de Technologie de Helsinki. Ce programme de formation international dirigé par le professeur Pekka Heikkinen assume un travail de longue durée pour l'architecture en bois du futur depuis déjà quinze ans.

Il a pour philosophie de développer et d'enseigner la construction en bois industrielle. Durant son existence, le Wood Program a conçu et construit plus de 20 bâtiments en bois. La bonne conception, la finition dans les détails et l'excellente réalisation des bâtiments reflètent l'esprit innovant de ce programme.

Le plus récent projet du Wood Program est le bâtiment Luukku-house qui participera au concours Solar Decathlon Europe 2010 pour la construction de maisons prototypes autosuffisantes en énergie.

Karola Sahi

ARK-house Arkkitehdit Oy

Insinööritoimisto
Taskinen & Eiskonen Oy

MERIMIESKESKUS

Vuosaaren satama, Helsinki

Sataman ainoan julkisen rakennuksen tehtävänä on palvella kuin keidas, pienen monitoimitalon tapaan, pitkän matkan takaa saapuvia merimiehiä.

Arkkitehtisuunnittelu: **ARK-house Arkkitechdit Oy, Pentti Kareoja** (pääsuunnittelu), **Seung-Ho Lee, Pasi Kinnunen**

Rakennesuunnittelu: **Insinööritoimisto Taskinen & Eiskonen Oy, Jorma Eiskonen**

Rakennuttaja: **Suomen Merimieskirkko ry, Jaakko Laasio / Merimiespalvelutoimisto, Martti Karlsson**

Rakennuttajakonsultti: **Rakennuttajapalvelu Arto Palo Oy, Arto Palo**
Pääurakoitsija: **Suomen Projektiurakointi Oy, Ismo Nurkkala**

Merimieskeskus sijoittuu Vuosaaren sataman sisäänkäyntialueen pohjoisnurkkaan, koko satama-alueen ainoaan luonnonmuotoja ja -elementtejä sisältävään kohtaan.

Valtaviiden peltihallien, asfalttikenttien ja konttimerien keskellä pieni merimieskeskus oli jäädä isompiensa jalkoihin. David ja Goljat -asetelmassa vastavoimiksi valittiin pehmeän orgaaninen muotokieli ja puu, jotka ajatuksellisesti kuuluvat luonnon eivätkä rakennetun ympäristön piiriin. Pieni kukkula puustoitteeseen ja kallioiteeseen otettiin osaksi arkkitehtonista kokonaisuutta, jolloin pienuudesta johtuva epätasapaino kompensoitui ja rakennukselle saatiin kokoaan merkittävämpi rooli.

Rakennuksella on omaleimainen identiteetti, joka jättää kaukomatkaajalle kotiin viemiseksi muistijäljen jostain kiehtovan oudosta, mutta vieraanvaraisesta. Mereen ja kaukokaipuuseen liittyvien mielikuvien on annettu vapaasti virrata, ja laivojen muotokieli on ollut inspiraation lähteenä. Puurakenne yhdistettynä kompaktiin hahmoon on kunnianosoitus purjelaivojen tarkoituksenmukaisuuteen perustuvalle rakennusperinteelle ja siitä kasvavalle estetiikalle.

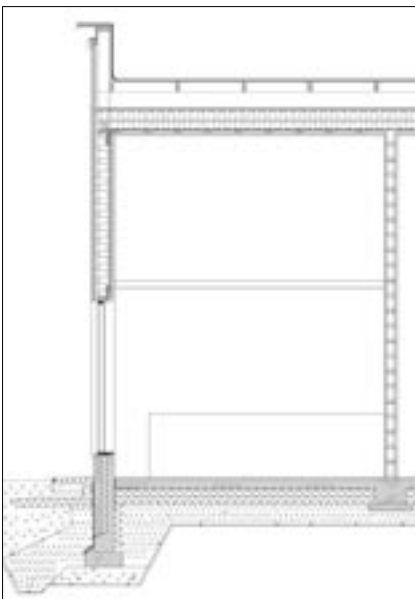
Rakennuksen puurankarunko ja katon kertopuupalkisto on jäykistetty paikalla valetuilla betoniseinillä. Eteläjulkisivun verhouksena on vinoon limitetty, vakiopituinen höylätty ja harjattu lauta. Pohjoispuolella profiilina on pystyyn käännetty, ”norjalais-pontti” vinovuorilauta. Puuverhoukset ovat kevyesti puunsuoja-aineella säilytettyä Siperian lehtikuusta.

Merimieskeskus on vihitty kirkoksi. Tunnustuksellisuus tuodaan esiin hienovaraisesti, vierailijoiden omaa uskontoa ja kulttuuritaustaa kunnioittaen.

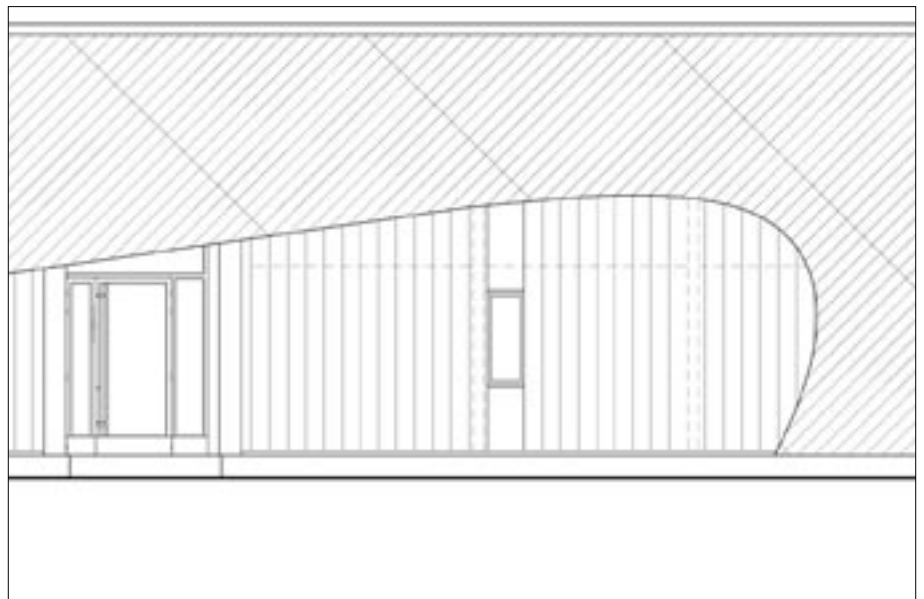
Pentti Kareoja

Professori, arkkitehti SAFA

www.ark-house.com

Rakenneleikkaus ja julkisivuote 1: 100

Eteläjulkisivun verhouksena on höylätty ja harjattu lehtikuusilauta, joka on limitetty vinoon kalansuomumaiseen muotoon.

Seafarer's Centre

The only public building of the port, the Seafarer's Centre, is an oasis for seamen who have travelled a long way.

THE SEAFARER'S CENTRE is located at the northernmost corner of the entrance area to Vuosaari Port. The site is the only place incorporating natural elements in the entire port area.

The small centre was almost overwhelmed by the massive, hectare-sized steel warehouses, and the artificial landscape of tarmac fields and containers. Due to this David and Goliath setting, softer, more organic forms and wood were selected for the building. The small hill with its trees and rocks was included as part of the architectural solution. This made the building more expressive than its size indicates.

The building is unique and offers travellers from far away an image of a strange but friendly place. Maritime images have been freely used, and the forms of ships have been a source of

inspiration. Wooden structures combined with the compact form are homage to sailing ships.

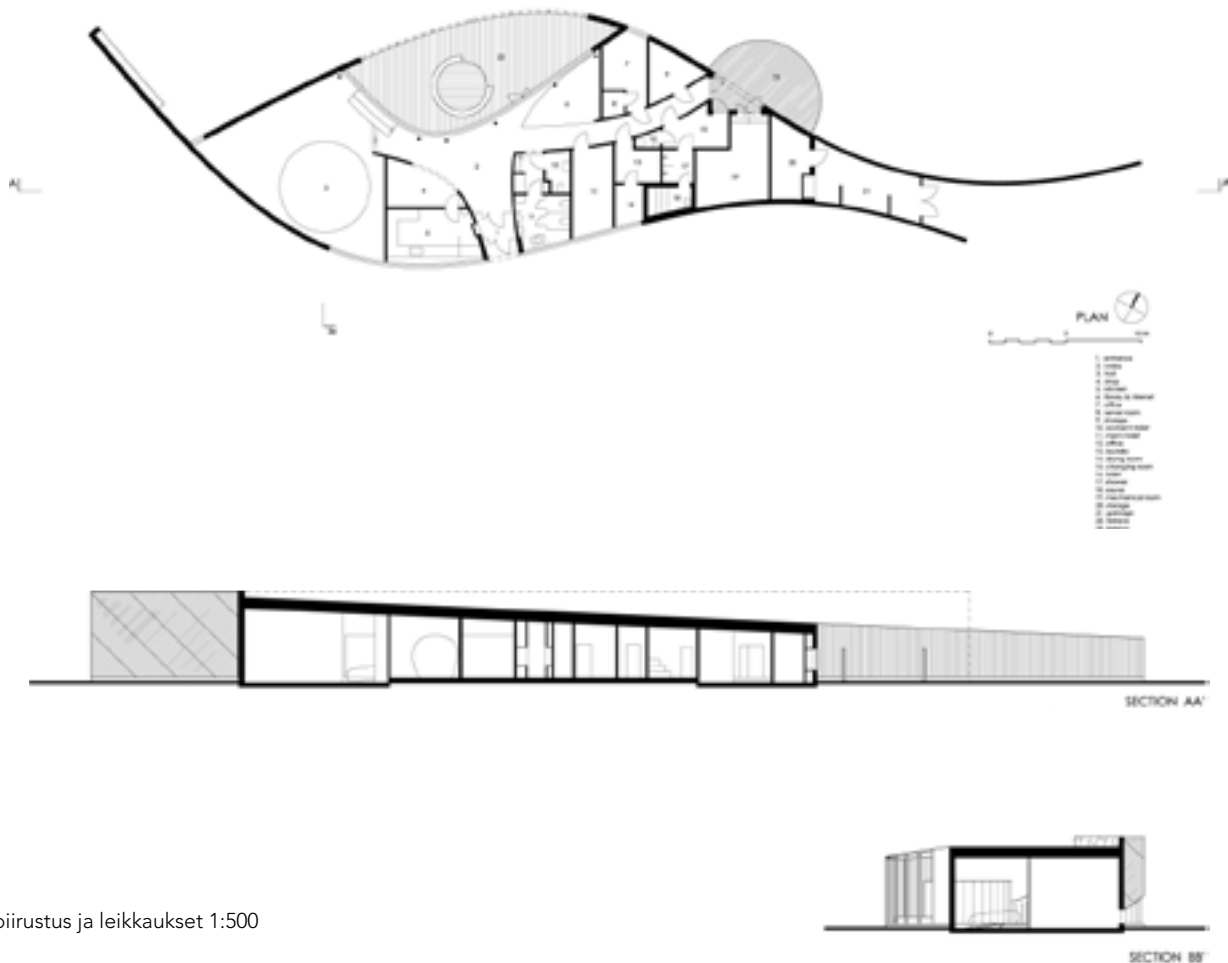
The wooden frame of the building and the laminated veneer lumber rafters have been reinforced by concrete walls cast onsite. The board lining of the southern exterior face has been diagonally interleaved, and the north-side profile consists of vertically slanted Norwegian-style tongue-in-groove siding. The timber siding has been manufactured from lightly tinted Siberian larch.

The Seafarer's Centre has been consecrated as a church. The fact that it is a consecrated building is subtly expressed, in order to respect the religion and cultural background of all visitors.

Pentti Kareoja

Meren ja kaukokaipuun mielikuvat sekä puulaivanrakennuksen perinne ja muodot ovat toimineet inspiraation lähteenä. Pieni monitoimirakennus toimii keitaana pitkän matkan takaa saapuville merimiehille.

Pohjapiirustus ja leikkaukset 1:500

Seemannsheim

Als einziges öffentliches Gebäude im Hafen hat das Seemannsheim die Aufgabe, den von weiten Fahrten hier eintreffenden Seeleuten als Oase zu dienen.

DAS SEEMANNSHEIM IST in die nördliche Ecke des Eingangsbereichs des Hafens von Vuosaari platziert worden. Der Bauplatz ist der einzige Ort im gesamten Hafengelände, der natürliche Elemente aufweist.

Inmitten von riesigen Blechhallen, Asphaltflächen und Containerstapeln scheint das kleine Seemannsheim geradezu erdrückt zu werden. Um diese David-Goliath-Konstellation auszugleichen, wurden für das Seemannsheim eine sanfte, organische Formsprache und als Material Holz gewählt. Ein kleiner Hügel samt Baumbestand und Felsblöcken wurde in das architektonische Ganze mit einbezogen und unterstreicht die Rolle des Gebäudes.

Das Gebäude hat seine ganz eigene Identität, die in den von weit her kommenden Besuchern die Erinnerung an etwas faszinierend Fremdes, aber Gastliches hinterlässt. Den mit dem Meer verbundenen Assoziationen wurde freies Spiel

gelassen; als Quelle der Inspiration hat die Formsprache von Schiffen gedient. Die in eine kompakte Form gebrachte Holzkonstruktion ist zugleich eine Hommage an die Tradition des Segelschiffbaus.

Das Holzskelett des Gebäudes und die Furnierschichtholzbalken des Dachs sind mit vor Ort gegossenen Betonwänden versteift worden. Die Bretter in der Verkleidung der Südfassade sind so angebracht, dass sie sich schräg überlappen, und auf der Nordseite geben vertikal angebrachte, abgeschrägte „norwegische Spundbretter“ der Fassade das Profil. Die Holzverkleidung besteht aus leicht getönter sibirischer Lärche.

Das Seemannsheim ist zu Kirche geweiht worden. Der religiöse Charakter des Gebäudes ist in distinguiertes Weise zur Geltung gebracht worden, den eigenen Glauben und kulturellen Hintergrund der Besucher respektierend.

Pentti Kareoja

Centre des marins

Unique bâtiment public de cette zone, il a pour objet d'accueillir les marins venant de loin, d'être pour eux en quelque sorte une oasis.

Kuvat: Kimmo Räsänen

Orgaaninen muoto sekä puu ovat vastavoimina peltihallien, asfalttikenttien ja konttimeren keskellä. Metsäinen kukkula otettiin osaksi arkkitehtonista kokonaisuutta, ja merimieskeskus saa kokoaan suuremman roolin sataman vilkskeessä.

LE TERRAIN DU Centre des marins est situé dans le coin nord de la zone d'entrée du port de Vuosaari. Le lieu de construction est en effet le seul lieu dans la zone du port tout entier où l'on peut trouver des éléments naturels.

Ce petit centre des marins risquait d'être perdu au milieu des énormes halls en tôle, des terrains bitumés et de la mer de conteneurs qui l'entouraient. Un langage de formes doux et organique et le bois ont été choisis pour atténuer cette juxtaposition de David et de Goliath. La petite butte ainsi que les arbres et les rochers

qui l'entourent ont été englobés dans l'ensemble architectonique afin d'accentuer le rôle du bâtiment.

Le bâtiment possède une identité unique qui permet aux voyageurs de conserver le souvenir d'un lieu fascinant et étrange, mais en même temps accueillant. Libre cours a été donné aux impressions associées à la mer et l'inspiration a été recherchée dans les formes des navires. Une structure en bois combinée à une forme compacte marque le respect de la tradition de construction de voiliers.

L'ossature en bois du bâtiment et la charpente en lamibois du toit ont été renforcées à l'aide des murs en béton coulés sur place. Le revêtement extérieur du côté sud du bâtiment est fait de planches chevauchantes obliquement et le côté nord est en planches verticales à rainure et languette. Le revêtement en bois est en mélèze sibérien légèrement teinté.

Le Centre des marins a été consacré comme une église. Le caractère confessionnel ressort avec tact en respectant la religion et l'origine culturelle des visiteurs.

Pentti Kareoja

Arkkitehtuuritoimisto Klemetti & Rätty

Rakennepalvelu L. Pihlaja Oy

Päiväkoti

VEKARA

Pukkila

Päiväkodissa on neljä ryhmää, joista pienin on suunnattu erityislapsille. Suunnittelun lähtökohtana oli luoda turvallinen ja luovuuteen kannustava tila.

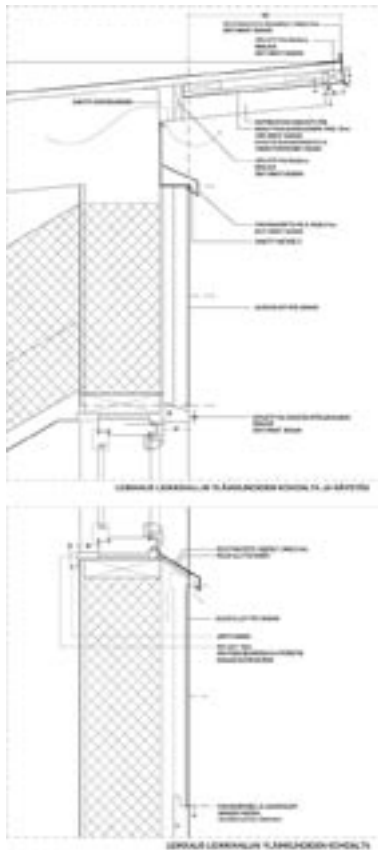
Päiväkoti Vekara sijaitsee Pukkilan keskustassa, puistomaisen tontin nurkassa. Rakennukseen saavutaan viereiseltä pysäköintialueelta leikkipihan kautta. Huoltoliikenne on erotettu rakennuksen toiselle puolelle. U:n muotoinen päiväkotijoukko ja pysäköintialuetta reunustava piharakennus rajaavat sylimäisen pihatilan, josta avautuu upea maalaismaisema.

Rakennuksen ulkokehän muodostaa taittuva puuseinä, jota rytmittävät ikkunoita kehystävät värilliset julkisivulevyt. Sisäpiha on ulkokehää värikkäämpi ja pienimittakaavaisempi. Pihajulkisivun suurien värikenttien keskeltä erottuvat päiväkotiryhmien sisäänkäynnit, joiden merkiksi on maalattu kunkin ryhmän tunnuseläimen kuva.

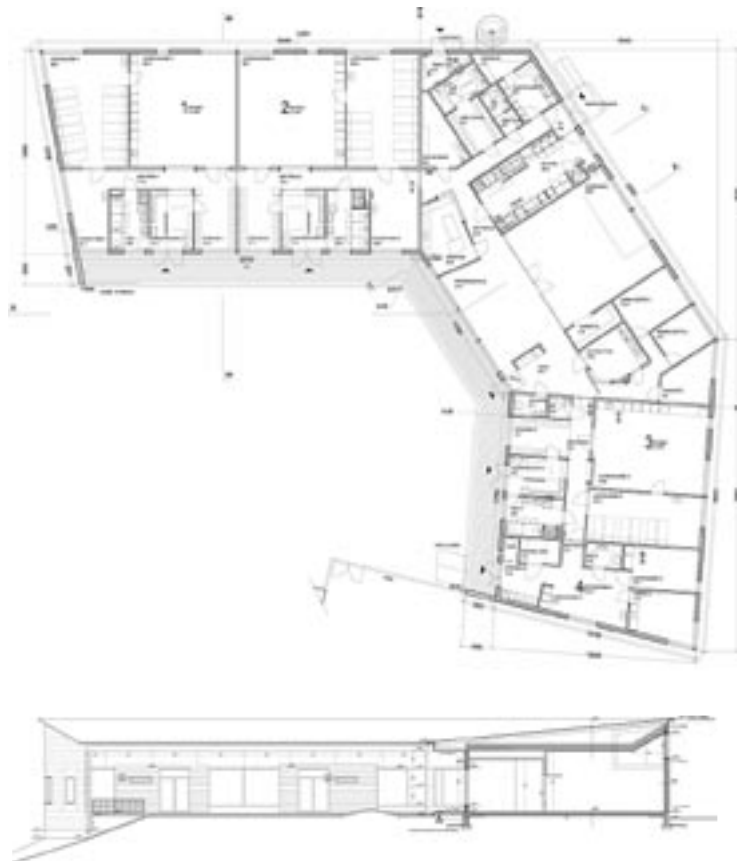
Puuelementeillä toteutettu rakennus on rakennusteknisiltä ratkaisuiltaan yksinkertainen ja helppo. Julkisivuissa on käytetty Finnforestin 42 mm paksua Kuningaspaneelia, joka on piilokiinnitetty. Värilliset pinnat ovat kuitubetonilevyä ja terassit lämpökäsiteltyä mäntyä.

Arkkitehtuuri on reipasta ja leikkisää, ei kuitenkaan lapsellista. Puupintoja ulkona ja sisällä sekä vaaleita lattioita ja kattoja täydentävät kirkkaat perusvärit. Sisätilojen suuret väripinnat on sijoitettu yhteistiloihin, ja leikki- ja lepotilat ovat tunnelmaltaan rauhallisempia. Suurilla väripinnoilla on pyritty rauhalliseen tilaan, johon lapset tuovat liikettä ja väriä.

Juha Klemetti
Arkkitehti SAFA

Rakennedetaili 1:20

Pohjapiirustus ja leikkaukkaus 1:500

Rakennuttaja: **Pukkilan kunta**
Arkkitehtisuunnittelu: **Arkkitehtuuritoimisto Klemetti & Rätty / Juha Klemetti** (pääsuunnittelija)
Sisustussuunnittelu: **Sisustussuunnittelu Pauliina Klemetti**

Rakennesuunnittelu: **Rakennepalvelu L. Pihlaja Oy**
Pääurakoitsija: **RKL Heimo Ovaska Oy**
Sisäänkäyntien maalaukset: **taiteilija Sven-Olof Westerlund**

Vekara

Day-care Centre

There are four groups in the day-care centre, the smallest of them catering to children with special needs. The starting point for the design was creating a safe building that encourages creativity.

VEKARA DAY-CARE CENTRE is located in downtown Pukkila at one corner of a park-like property. Entrance to the building is via an adjacent parking area and through a playground. There is a separate maintenance traffic area on the other side of the building. The U-shaped building and outbuildings outline a sheltered yard area with magnificent views of the countryside.

The exterior shell of the building consists of a folding wooden wall with coloured exterior panelling around the windows. The courtyard is more colourful and smaller than the exterior shell. The entrances for different day-care groups can be seen from the large spaces of colour on the courtyard exterior face: the picture

of each group's signature animal marks the entrance.

The timber-framed building has been manufactured from wooden elements. The exterior faces are manufactured from Finnforest's 42 mm thick Kuningaspaneeli panels. The coloured surfaces are exterior face boards, and the terraces are heat-treated pine.

The architectural solutions are playful but not childlike. The wooden surfaces, light-coloured floors and ceilings are complemented by brightly-coloured surfaces in the public premises. The playrooms and resting rooms are more peaceful. The large coloured surfaces aim at creating a peaceful place which the children themselves live up.

Juha Klemetti

Kindertagesstätte

Vekara

Die Tagesstätte hat vier Gruppen; die kleinste Gruppe besteht aus Sonderkindern. Die Planung hatte zum Ausgangspunkt, einen Raum zu schaffen, der Geborgenheit vermittelt und zu Kreativität anspricht.

Jardin d'enfants

Vekara

Ce jardin d'enfants abrite quatre groupes dont le plus petit est destiné aux enfants ayant des besoins particuliers. L'objectif a été de créer un espace sûr qui encourage à la créativité.

DIE KINDERTAGESSTÄTTE VEKARA befindet sich im Zentrum der südfinnischen Gemeinde Pukkila in der Ecke eines parkartigen Grundstücks. Vom Parkplatz aus geht man über den Spielplatz zum Gebäude. Der Versorgungsverkehr benutzt eine separate Route, die auf die andere Seite des Gebäudes führt. Das U-förmige Haus samt den Außengebäuden umschließt den Hof wie ein Schoß, und von dort eröffnet sich der Ausblick in die schöne ländliche Umgebung.

Die nach außen hin liegenden Seiten des Gebäudes bestehen aus einer gefalteten Holzwand, die durch farbige Fassadenplatten gegliedert wird, welche die Fenster umrahmen. Der Innenhof ist bunter und in kleinerem Maßstab gehalten. Zwischen den großen Farbflächen der Hoffassade sind die Eingänge zu den einzelnen Kindergruppen der Tagesstätten

zu erkennen. Aufgemalte Tiere dienen als Kennzeichen für die einzelnen Gruppen.

Das Holzgebäude ist aus vorgefertigten Holzelementen erbaut worden. Für die Fassaden wurde das 42 mm starke „Königspaneel“ von Finnforest verwendet. Die farbigen Flächen sind Fassadenplatten, die Terrassen bestehen aus wärmebehandeltem Kiefernholz.

Die Architektur ist verspielt, aber nicht albern. Die Holzflächen sowie die hellen Fußböden und Decken werden ergänzt durch die bunten Farbflächen in den gemeinsamen Räumen. Die Räume zum Spielen und Ausruhen zeigen ein ruhigeres Ambiente. Mit großen Farbflächen hat man hier einen friedlichen Raum erzeugen wollen, in den die Kinder Farbe und Bewegung einbringen.

Juha Klemetti

LE JARDIN D'ENFANTS Vekara est situé au centre de la ville de Pukkila, dans le coin d'un terrain ressemblant à un parc. Le bâtiment On accède au bâtiment par le parking avoisinant via la cour de jeux. Le trafic de service se fait par l'autre côté du bâtiment. Le bâtiment en U et les bâtiments annexes délimitent la cour qui donne sur un magnifique paysage rural.

L'extérieur circulaire du bâtiment est formé d'un mur en bois plaqué jalonné de panneaux de revêtement colorés qui encadrent les fenêtres. La cour intérieure est plus riche en couleurs et plus petite que l'extérieur circulaire. Les entrées pour les groupes d'enfants, marquées respectivement par un animal peint, sont clairement

visibles au milieu des grands espaces de couleur de la cour.

Ce bâtiment est en éléments de bois. Les façades sont faites de panneaux Kuningaspaneeli de 42 mm de Finnforest. Les surfaces colorées sont en panneaux de revêtement et les terrasses sont en pin thermiquement traité.

L'architecture est ludique mais pas enfantine. Les surfaces en bois ainsi que les planchers et les plafonds clairs sont complétés par les surfaces colorées des locaux communs. L'ambiance des salles de jeu et de repos est plus calme. Les grandes surfaces colorées visent à créer un espace paisible auquel les enfants apportent du mouvement et des couleurs.

Juha Klemetti

U-muotoinen päiväkotij ja piharakennus rajaavat aurinkoisen ja turvallisen sisäpihan.

Kuultomaalattuja puupintoja täydentävät värikkäät mineraalikuultevyöt. Sisäänkävntien puupintoihin on maalattu ryhmien tunnuseläin.

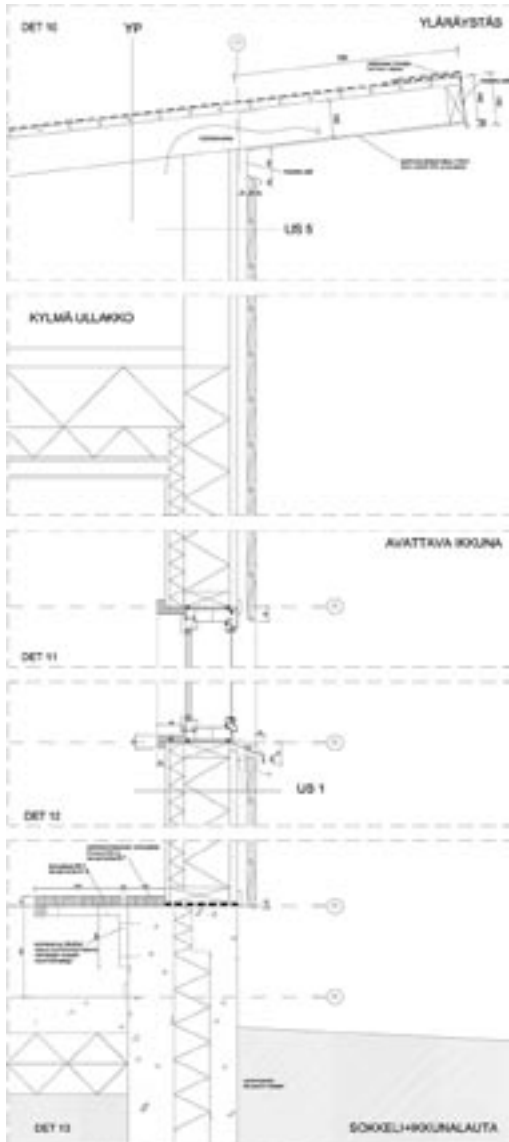

**Arkkitehdit
Frondelius+Keppo+
Salmenperä Oy**

**Insinööritoimisto
Taskinen & Eiskonen Oy**

AJURINMÄEN PÄIVÄKOTI JA ASUKASPUISTO

Espoo

Rakennedetalji 1:25

Oliomaisen rakennuksen suojassa oleva piha avautuu lämpimään ilmansuuntaan. Paksu vaakalautaseinä on öljymaalattu lohikäärmeenpunaiseksi ja sisäänkäynnit valkoisiksi.

Ajurinmäen päiväkodissa on tilat kolmelle kotialueelle sekä avoimelle päiväkotitoiminnalle. Rakennuspaikka on vanha puutarha, jonka kasveja ja puita on säilytetty osana leikkipihaa.

Rakennus on sijoitettu ilmasto- ja rakentamisolosuhteiltaan suotuisaan etelärinteeseen. Leikkipiha on rajattu mahdollisimman laajaksi, ja huoltopiha on koverrettu rinteeseen rakennuksen taakse. Asukaspuiston sisäänkäynti on rakennuksen itäpäädyssä Porarinkadun päätteessä, ja päiväkotiin saavutaan leikkipihan kautta. Tontin takaosassa kohoavalla kalliolla sijaitsee toisen maailmansodan aikaisia linnoituslaitteita.

Mielikuvitusta ruokkivan, oliomaisen rakennuksen suojassa oleva piha avautuu lämpimään ilmansuuntaan. Kattolappeiden alle jäävät sisätilat ovat vaihtelevan korkuisia, ja ikkunat on sijoitettu näennäisen sattumanvaraisesti. Katto muodostaa keinoitekoisen rinnemaiseman, jonka päällä valolyhydyt seisovat laatikkomaisina pienoisrakennuksina.

Tilat sijoittuvat keskikäytävän varrelle. Pihan puolella ovat päiväkodin ryhmähuoneet, asukaspuistotilat sekä toimistotilat. Pienten lasten ryhmä sijaitsee rakennuksen matalassa länsipäädyssä. Ylärinteen puolella ovat pesu- ja sosiaalityilat, palvelukeittiö sekä tekniset tilat. Ilmanvaihtokonehuone sijaitsee ullakolla.

Korkean kattotarhan kohdalla on päiväkodin sydämenä toimiva sali. Se on puulla verhottu, vapaamuotoinen tila, josta avautuu rajattuja näkymiä kallioiseen metsään.

Yksikerroksisen puurakennuksen paloluokka on P3. Julkisivut ovat lohikäärmeenpunaiseksi öljymaalattua vaakalautaa, ja sisäänkäyntisyvennykset on maalattu valkoisiksi. Vesikatteena on punainen bitumikermikate. Sokkelit ja tukimuurit ovat paikalla valettua tummanharmaata betonia.

Jari Frondelius, Jaakko Keppo ja Juha Salmenperä
Arkkitehdit SAFA

Tilaja ja rakennuttaja: **Espoon kaupunki,**
Tilakeskus liikelaitos / rakennuttaja-arkkitehti Juha Hovinen
Käyttäjä: **Espoon kaupunki,**
Leppävaaran päivähoidon palvelukeskus /
päivähoitopäällikkö Irmeli Westenius

Arkkitehtisuunnittelu:

Arkkitehdit Frondelius+Keppo+Salmenperä Oy / Jari Frondelius
(pääsuunnittelija), **Jaakko Keppo, Juha Salmenperä,**
Työryhmässä lisäksi **Tommi Kantanen ja Tommi Mauno**
Rakennesuunnittelu: **Insinööritoimisto Taskinen & Eiskonen Oy /**
Jorma Eiskonen

Pääurakoitsija: **Rakennusliike Saukkonen Oy**

Laajuus: 1060 brm²

Kattoharjan kohdalla on päiväkodin sydämenä toimiva, puulla verhottu sali, josta aukeaa rajattuja näkymiä takaosan metsäiseen kalliorinteeseen. Monimuotoisen kattolapteen alla tilat ovat vaihtelevan korkuisia ja ikkunat on sijoitettu näennäisen sattumanvaraisesti.

Ajurinmäki

day-care centre and residential park

The Ajurinmäki day-care centre includes facilities for three residential areas and an open day-care centre. The site is an old garden, and some of the plants and trees have been retained as part of the playground.

THE BUILDING IS located in a southward slope. The playground has been made as wide as possible, and there is a maintenance yard area at the back of the building. The entrance to the residential park is at the east end of the building at the end of Porarinkatu street, and the entrance to the day-care centre is through the playground. There are fortifications dating back to World War II on a cliff at the back of the plot.

The yard sheltered by the imaginary creature-like building opens towards the south. The height of rooms under the eaves varies, and windows have been placed at a seemingly random pattern. The roof is an artificial slope and includes lanterns that look like miniature buildings.

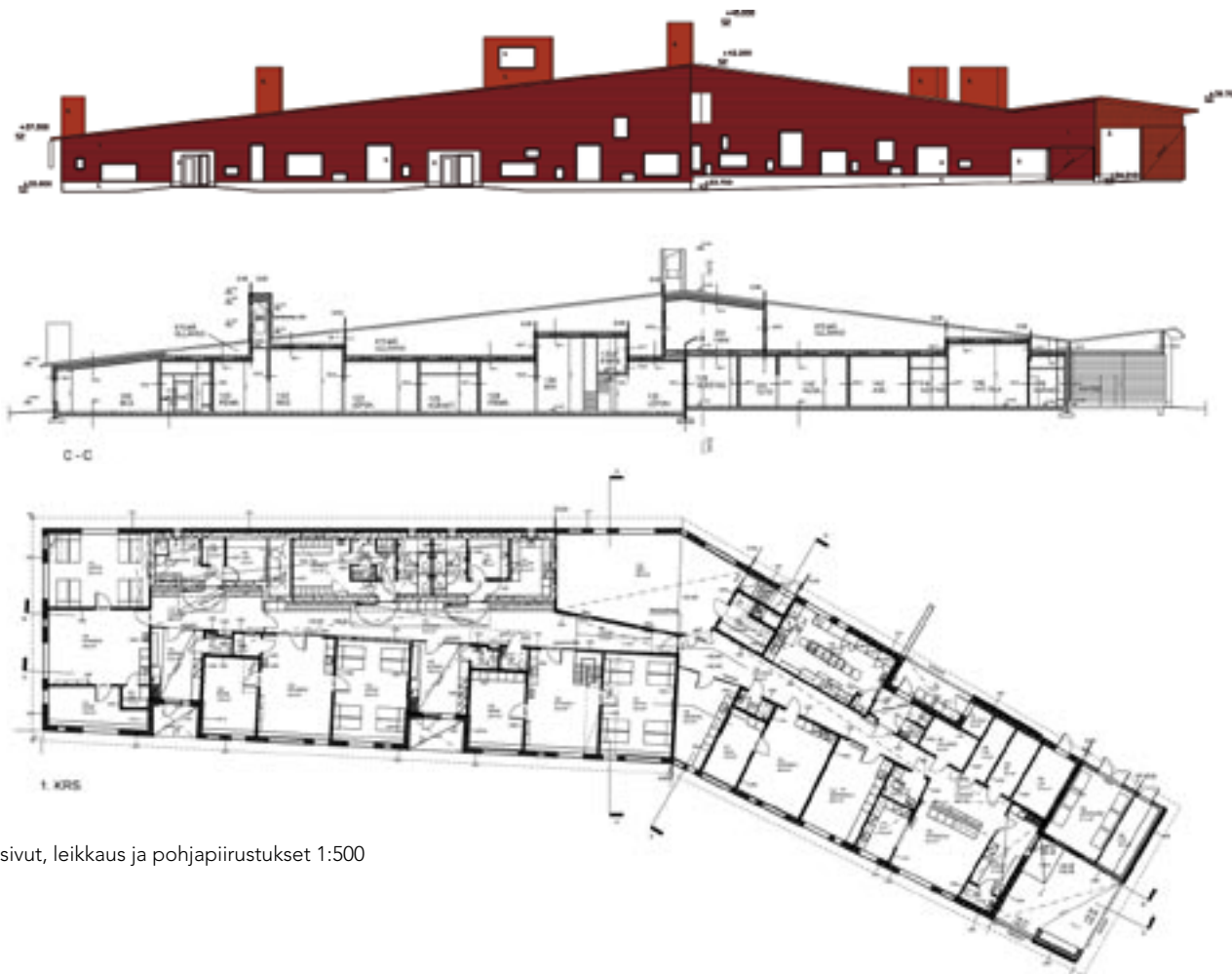
The rooms are arrayed along a central corridor. The yard side rooms are group rooms of the day-care centre, the resident park rooms and offices. A group room for toddlers is located at the low west end of the building. The top slope side includes sanitary facilities, a kitchen and technical facilities.

A hall, which acts as the heart of the day-care centre, is under the roof ridge. The spacious hall, lined with wood, offers a few glimpses of the rocky forest.

The fire classification category of the single-storey timber building is P3. The exterior faces are horizontal boards painted dragon red with oil paint, and the entry ways have been painted white.

**Jari Frondelius, Jaakko Keppo
and Juha Salmenperä**

Julkisivut, leikkaus ja pohjapiirustukset 1:500

Tagesstätte und Einwohnerpark

Ajurimäki

In der Tagesstätte Ajurimäki gibt es Räume für drei Heimbereiche sowie für die offene Tagespflege. Der Bauplatz ist ein alter Garten, dessen Anpflanzungen und Bäume man als Teile des Spielplatzes beibehalten hat.

DAS GEBÄUDE STEHT auf einem Südhang. Der Spielplatz ist großzügig angelegt, und der Hof für die Versorgungslieferungen ist hinter das Gebäude platziert worden. Der Eingang zu den Räumen des Einwohnerpark befindet sich an der Ostseite des Gebäudes am Ende der Straße Porarinkatu. Zugang zur Tagesstätte hat man über den Spielplatz. Auf dem Felsen, der im hinteren Teil des Grundstücks emporragt, befinden sich aus dem Zweiten Weltkrieg stammende Befestigungsanlagen.

Der Hof, der sich im Schutze des Gebäudes befindet, welches wie ein organisches Wesen wirkt und die Phantasie anregt, öffnet sich zur warmen Himmelsrichtung hin. Die Innenräume, die unter den Dachschrägen liegen, sind von unterschiedlicher Höhe, und die Fenster sind scheinbar zufällig platziert worden. Das Dach bildet eine künstliche Hanglandschaft, aus der Laternen wie Miniaturgebäude emporragen.

Die Räume sind entlang eines zentralen Korridors angeordnet. Auf der Hofseite befinden sich die Gruppenräume der Tagesstätte, die Einwohnerpark-Räume und die Büroräume. Im niedrigen westlichen Ende des Gebäudes ist die Kleinkindergruppe der kleinen Kinder untergebracht. Auf der zum Hang hin liegenden Seite befinden sich die Wasch- und Sozialräume, die Küche und die technischen Räume.

Unter dem hohen Dachfirst liegt der Saal, das Herz der Tagesstätte. Es ist ein mit Holz ausgekleideter, frei geformter Raum, von dem aus sich umgrenzte Ausblicke in den felsigen Wald ergeben.

Die Brandschutzklasse des eingeschossigen Holzgebäudes ist P3. Die Fassaden sind mit waagrecht angebrachten, mit drachenroter Ölfarbe gestrichenen Brettern verkleidet, die Vertiefungen für die Eingänge sind weiß gestrichen.

**Jari Frondelius, Jaakko Keppo
und Juha Salmenperä**

Jardin d'enfants et lieu de réunion
ouvert à tous les enfants

d'Ajurinmäki

Le jardin d'enfants d'Ajurinmäki dispose de locaux pour trois groupes d'enfants et pour des activités ouvertes à tous les enfants. Il a été construit dans un ancien parc dont une partie des plantes et des arbres ont été conservés dans la cour du jardin d'enfants.

LE BÂTIMENT A été placé sur la pente sud. La cour de jeu est la plus grande possible et la cour de service a été placée derrière le bâtiment. On accède au lieu de réunion ouvert à tous les enfants par l'extrémité est du bâtiment, au bout de la rue Porarinkatu, et au jardin d'enfants par la cour de jeu. D'anciennes fortifications datant de l'époque de la Seconde Guerre mondiale se trouvent sur le rocher situé dans la partie arrière du terrain.

La cour protégée par ce bâtiment qui ressemble à une créature et excite l'imagination est orientée vers le sud-ouest. Les locaux intérieurs sont de hauteurs variées et les fenêtres ont été placées d'une manière apparemment aléatoire. Le toit forme un paysage artificiel incliné. Les lanternes placées sur le toit ressemblent à des bâtiments miniatures.

Les locaux sont répartis le long d'un couloir central. Les salles destinées aux groupes du jardin d'enfants, les locaux du lieu de réunion ouvert à tous les enfants et les bureaux se trouvent du côté cour. La salle du groupe des tout-petits se trouve à l'extrémité ouest basse du bâtiment. Les salles d'eau, les locaux sociaux, la cuisine et les locaux techniques sont placés du côté de la pente supérieure.

La salle centrale du jardin d'enfants se trouve à l'endroit où le toit est le plus élevé. C'est une salle revêtue de bois de forme libre d'où des vues limitées s'ouvrent vers la forêt sur les rochers.

La catégorie anti-incendie de ce bâtiment en bois à un niveau est P3. Les revêtements extérieurs sont en planches horizontales peintes en rouge dragon avec une peinture à l'huile. Les entrées sont peintes en blanc.

**Jari Frondelius, Jaakko Keppo
et Juha Salmenperä**

Rakennuksen katto muodostaa keinotekoisen rinnemaiseman, jonka päällä valolyhdyt seisovat ympäröivien rakennusten muotoisina kappaleina.

Gray Organschi Arkkitehdit

FIREHOUSE 12

Musiikkistudio ja -baari

Suunnittelimme New Havenin keskustassa tyhjille jääneeseen paloasemaan korkealuokkaisen äänitysstudion, musiikkisalin ja -klubin. Kudoimme vanhaan tiilirakennukseen sarjan tiloja, jotka kiertyvät 85-paikkaisen musiikkisalin ympärille.

Sali toimii sekä esitys- että äänitystilana, mikä asettaa sille ristiriitaiset akustiset vaatimukset. Kehitimme ratkaisuksi koivuvanerista taivutetun, akustisen elementin, joka muuntuu tilan tarpeen mukaan: äänitystilan aaltoileva koivuvanerikatto kiertyy esiintymislavan takaosassa ääntä hajottavaksi taustaseinäksi.

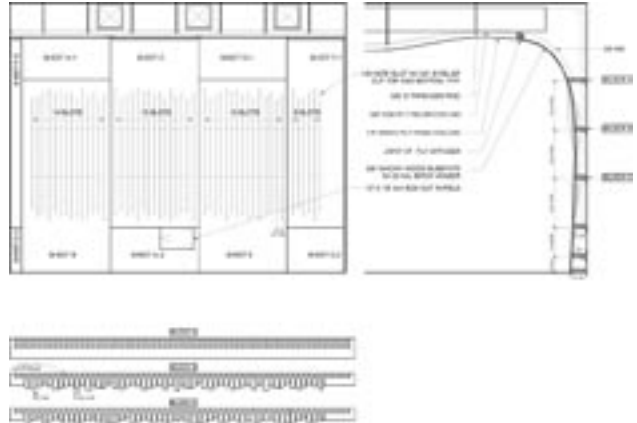
Aulan puolella vanerikuori kaartuu salin ”mainosmaisena” merkinä ja jatkuu kellaribaarin alakatoksi. Toisen kerroksen asunnossa koivuvanerikuori taipuu kattoikkunasta alas heijastamaan valoa asuntoon sekä erottamaan oleskelutilan makuuhuoneista.

Aulatila aukeaa kahvilaan sekä kellarin kiviperustusten hallitsemaan baariin. Levytysstudion taakse tehtiin ”viherhuone”, jossa on lämpö ja toimistotiloja. Musiikkisalin päälle, kaksimetristen puuristikkojen katveeseen suunniteltiin kahden makuuhuoneen asunto kattoterasseineen.

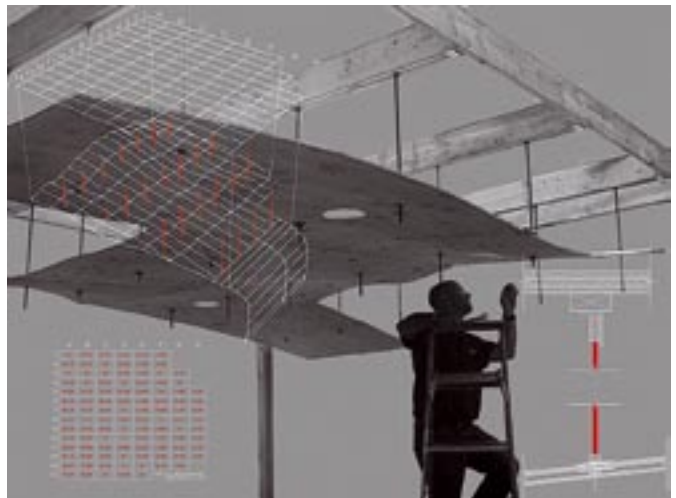
Kerrosten läpi luikerteleva vaneriverhous toimii tilan jakajana, valon heijastajana tai akustisena elementtinä. Kaareva koivuvaneripinta tuo keveyttä ja lämpöä paloaseman patinoituneiden tiilimuurien rinnalle.

Tilaajan toiveiden, rakennusmääräysten sekä teknisten vaatimusten ristiaallokossa pyrimme säilyttämään vanhan rakennuksen erityispiirteet, vahvistamaan sitä uusilla vanerielementeillä sekä korostamaan sen roolia New Havenin historiallisessa keskustassa.

Elizabeth Gray ja Alan Organschi

Rakennedetalji 1:100

Musiikkisalin aaltoileva vanerikatto muuntuu esiintymistilan takana uritetuksi ääntä hajottavaksi pinnaksi.

firehouse 12

music bar audio

Firehouse 12

Music studio and bar

Working with the abandoned shell of a fire station in downtown New Haven, we designed a combined commercial recording studio, music hall and club. Within the old brick building we created a series of rooms around a music hall that seats 85 people.

BECAUSE THE HALL is used as a performance space and recording room, it poses conflicting acoustic requirements. To solve this conflict, we developed a continuous acoustic plywood shell bent from birch veneer that can be transformed based on the needs: the birch plywood ceiling of the recording room wraps around the back stage, acting as a diffuser.

In the lobby, the plywood shell arches over the space as a sort of an advertisement of the hall, then curves downwards to form the ceiling of the basement bar. In the owner's second floor residence, another birch shell arcs down from a skylight to reflect light into the apartment and to form a physical divider between the living room and the bedrooms.

An entrance lobby at street level opens into a public cafe and a bar dominated by the firehouse's stone foundation. A "green room" hous-

ing an artists' lobby and offices was created behind the recording studio. A two-bedroom apartment and a roof terrace were designed above the music hall under the six-foot timber roof trusses.

The curving birch plywood shells that snake through the building's multiple levels act as space dividers, light reflectors and acoustic elements, giving the interior lightness and warmth that contrasts with the dark brick walls of the original firehouse.

Solving the complex mix of the client's wishes, building code regulations and technical requirements, we aimed at retaining the special features of the old building while reinforcing it with new plywood elements and fostering its highly public character in the historical downtown area of New Haven.

Elizabeth Gray and Alan Organschi

Musiikkisalin ulkoseinän koivupintainen vanerikuori taipuu kivirakenteiden hallitseman kellaribaarin alakatoksi.

Yläkerroksen asunto sijoitettiin kaksimetristen, puhdistettujen ja kunnostettujen kattoristikoiden alle.

Firehouse 12

Musikstudio und -bar

In einer leer stehenden alten Feuerwache im Zentrum von New Haven haben wir ein hochklassiges Tonstudio, einen Musiksaal und einen Musikklub geplant. In dem alten Backsteinbau haben wir eine Reihe von Räumen aneinander geknüpft, die den 85 Personen fassenden Musiksaal umlaufen.

DER SAAL DIEN T sowohl für musikalische Darbietungen als auch für Tonaufnahmen, was bedeutete, dass die Anforderungen an die Akustik je nach der Funktion etwas anders geartet sind. Als Lösung für dieses Problem haben wir ein aus Birkensterrholz gebogenes Akustik-Element entwickelt, das sich je nach Bedarf variieren lässt. Die gewellte Sperrholzdecke des Aufnahmestudios wird im hinteren Teil der Bühne zu einem den Schall verteilenden Schalldiffusor.

In der Eingangshalle stellt die Sperrholzausschalung eine Art Werbesignal für den Saal dar und setzt sich als Decke der Kellerbar fort. In der Wohnung, die sich im Obergeschoss befindet, beugt sich die Sperrholzschaale vom Dachfenster nach unten; sie reflektiert Licht in die Wohnung und trennt den Wohnraum von den Schlafzimmern.

Die Eingangshalle setzt sich im Café und in der Bar fort, die von den Steinfundamenten

des Kellers dominiert wird. Hinter dem Aufnahmestudio wurde ein „Green Room“ angelegt mit einem Aufenthaltsraum für die Auftretenden und mit Büroräumen. Über dem Musiksaal, zwischen den zwei Meter tiefen Dachstühlen, wurde eine Wohnung mit zwei Schlafzimmern und einer Dachterrasse platziert.

Die Sperrholzauskleidung, die sich durch die Geschosse schlängelt, dient als Raumteiler, als Lichtreflektor und als Akustik-Element. Die gebogenen Sperrholzoberflächen bringen in das Gebäude mit seinen verwitternden Ziegelmauern Leichtigkeit und Wärme ein.

Wir hatten die Wünsche des Bauherrn, die Baubestimmungen und die technischen Kriterien in Übereinstimmung miteinander zu bringen, und zudem waren wir bestrebt gewesen, die besonderen Züge des alten Gebäudes zu bewahren und seine Rolle im historischen Zentrum von New Haven zu unterstreichen.

Elizabeth Gray und Alan Organschi

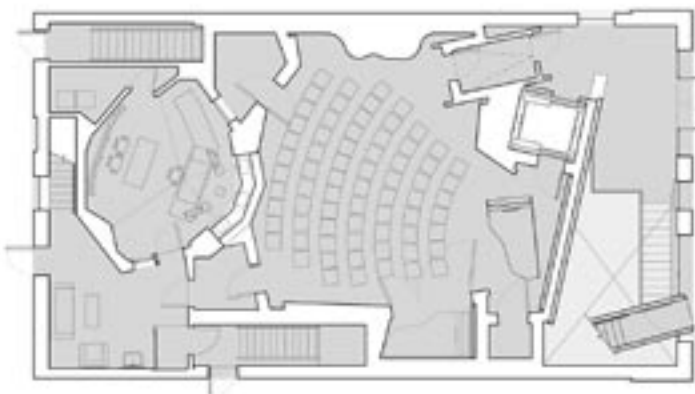

Kolmen kerroksen läpi luikertelava, aaltoileva koivuvanerikuori toimii tilajakajana, ääntä ja valoa heijastavana ja hajoittavana pintana sekä tuo lämpöä vanhan paloaseman karuihin tiloihin.

Yläkerros

Maantasokerros

Kellarikerros

Firehouse 12

Studio – bar musical

Nous avons conçu un studio d'enregistrement, une salle de musique et un club de haute qualité dans une caserne de pompiers abandonnée, située en plein centre de New Haven. Nous avons créé dans un ancien bâtiment en briques une suite de locaux qui entourent la salle de musique de 85 places.

CETTE SALLE SERT de salle de représentation et d'enregistrement. C'est pourquoi les exigences acoustiques étaient un peu incompatibles. Nous avons résolu le problème en mettant au point un élément acoustique courbé qui se transforme selon les besoins : le plafond ondulé en contreplaqué de bouleau de l'espace d'enregistrement devient, dans la partie arrière de l'estrade, une paroi arrière permettant de disperser le son.

Dans le hall d'entrée, l'enveloppe en contreplaqué forme un genre d'auvent intérieur et se prolonge vers le bas pour former le plafond du bar situé dans la cave. Dans l'appartement du premier étage, une autre enveloppe en contreplaqué de bouleau courbée se prolonge jusqu'en bas depuis la fenêtre de toit afin de permettre à la lumière d'entrer dans l'appartement et de séparer la salle de séjour des chambres.

Le hall d'entrée s'ouvre sur le café et le bar pratiqué dans la fondation en pierres qui se trouve à l'étage au-dessous. Une verrière a été

construite derrière le studio d'enregistrement. Elle abrite le foyer et des bureaux. Nous avons conçu un appartement possédant deux chambres pourvu d'une terrasse sur le toit au-dessus de la salle de musique, sous des treillis en bois de deux mètres de haut.

Le revêtement en contreplaqué qui serpente à travers les étages sert à séparer les locaux, réfléchir la lumière et il fait fonction d'élément acoustique. La surface courbée en contreplaqué de bouleau apporte de la légèreté et de la chaleur qui contrebalancent la patine des murs en briques de la caserne de pompiers.

Compte tenu des souhaits du maître de l'ouvrage, des dispositions relatives à la construction et des exigences techniques, notre objectif était de conserver les caractéristiques particulières à ce vieux bâtiment, de les renforcer à l'aide de nouveaux éléments en contreplaqué et d'accentuer le rôle du bâtiment dans le centre historique de New Haven.

Elizabeth Gray et Alan Organschi

PUUSTA

FROM WOOD | AUS HOLZ | EN BOIS

Hirrellä Euroopan kartalle

Käväisin Kesälahden kirkon tapulilla syksyllä 2007, koska autoon oli joutunut sitä esittelevä kiertonäyttely. Työmaana ja kaatosateessa tapuli ei ollut edustavimmillaan, mutta sen uumenissa kiivetessä ihmetytti jälleen, miten sellaisia puukonstruktioita on tehty ilman rakennelaskelmia, ja mistä on kouluja käymättä keksitty korea kuviopaanutus ja hammas- ja köysilistat? Sitten tapuli unohtui. Onhan meillä noita, paanukatteisiakin lähes 130.

Nyt Kesälahden tapuli tunnetaan laajemminkin. Samoin kuin Grotenfeltin suvun hautakappeli Joroisissa, se palkittiin kesäkuun alussa Europa Nostra -palkinnolla. Tapulin omistava Kesälahden seurakunta sai pääpalkinnon, joka myönnettiin neljälle viime vuoden merkittävimmäksi arvioidulle restaurointiprojektille.

Palkintojen takana on Europa Nostra -järjestö, joka palkitsee vuosittain korkealuokkaisia restaurointeja ja konservointeja sekä rakennusperinnön tuntemusta ja arvostusta kohottavia hankkeita. Tänä vuonna palkinnoista kamppaili 140 kandidaattia. 28 palkittiin, näistä 15 restaurointikategoriassa. Mukaan mahtui tasan kaksi hirsirakennusta – jotka Berlusconi Italiassa olisi kai pantu nurin jo vuosisatoja sitten.

Jaakko Kilpainen

Tapuli kuin korurasia

Pääpalkinnon myöntämiskriteereihin kuuluu, että hankkeeseen on sisällytetty mallikelpoisen restaurointityön ohella kunnianhimoista tutkimusta, koulutusta ja tiedotusta – kuten Kesälahden tapulissa. Jury kiitteli erityisesti tiukasta, monitieteisestä metodologiasta ja taitavasta käsityöstä.

Kaksinivelinen tapuli pystytettiin vuosina 1835–1836. Mestarina oli itäsuomalainen Taavetti Rahikainen, joka oli paria vuotta aiemmin rakentanut Kesälahdelle myös kirkon. Kirkko paloi pommituksissa vuonna 1941, mutta tapuli jäi.

Karunpuoleisessa pohjoiskarjalaisessa ympäristössä tapuli on kuin koru barokkisine kattokaarineen, kiveä jäljittelevine nurkkaharkotuksineen ja heleävärisine koristelutoineen. Tapulin todellinen erikoisuus on kuitenkin sen kuviollinen paanukatto, joka on tehty muotoon veistetyistä paanuuista. On suoria, koveria ja kuperia, tasa-, suippo- tai pyöreäkärkisiä paanuja, jotka nelinurkkaisesta kahdeksankulmaiseksi kaartuvalle katolle ladottuina muodostavat monimutkaisen paanuvaryyden. Erityisen arvokas oli tapulin alemman nivelen kate: 1830-luvulta säilyneenä se on sekä vanhin alkupe- räinen Itä-Suomessa että vanhimpia koko maassa, paanukat- toiset kirkot mukaan lukien.

Tapulille viritettiin vuosina 2005–2008 toteutettu monitieteinen restaurointiprojekti, jossa oli mukana asiantuntijoi- ta dendrokronologeista käsityöläisiin saakka. Venäläistutkijat Margarita Kisternaja ja Valeri Kozlov Karjalan tiedekeskuk- sen metsäinstituutista määrittivät lustotutkimuksella puu- tavarän. Paanukatteiden tutkija, arkkitehti Antti Pihkala teki rakennushistoriaselvityksen ja restaurointisuunnitel- mat. Ammattitaitoiset paanunveistäjät ja restaurointikir- vesmiehet saatiin kouluttamalla sellaiset itse; koulutuksesta vastasi arkkitehti Hannu Puurunen Arkkitehtuuri- ja ympä- ristökulttuurikoulu Lastusta. Töitä valvoi ja tekijöitä ohjasi restaurointimestari Erkki Hiipakka. Hankinnoista ja töiden organisoinnista huolehti insinööri Soile Karhinen.

Varsinainen restaurointi alkoi valikoimalla seurakunnan metsästä suoraa, tiukkasyistä mäntyä. Puut kaadettiin talvel- la, sahattiin lankuiksi ja kuivatettiin tapuleissa. 2850 paanua esimuotoiltiin alkuperäisen mallikappaleen mukaan ja vii- meisteltiin kirveellä. Ne kiinnitettiin kattoon osin vanhoilla, osin seppä Timo Tuomalan johdolla taotuilla takonauloilla. Kuperien ja koverien paanujen alla vesieristystä parannettiin tuohituksella, ja valmis paanukate tervattiin. Myös tapulin ulkomaalaus uusittiin: vanha maali poistettiin, ja seinät kor- isteineen maalattiin pellavaöljymaalilla.

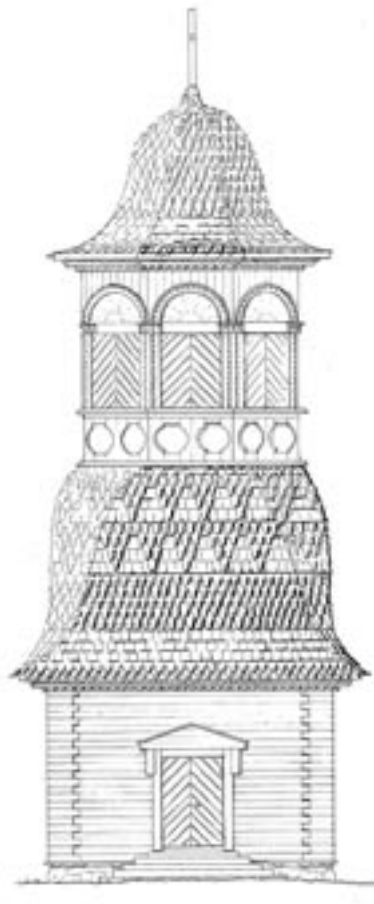
Projekti on esimerkki learning by doing -asenteen eduista. Herkkäaistinen tutkiminen tekemisen pohjana tuotti uut- ta tietoa mm. puun kaatamisen ja työstämisen perinteistä. Kerättyä oppia levittämään tehtiin julkaisuja, opetus-DVD sekä em. kiertonäyttely, jonka suunnittelivat arkkitehti Osmo Karttunen ja graafikko Leea Wasenius. Lisäksi tapulille laadittiin hoitosuunnitelma.

Joroisten kappelin seinämaalauksia (viereinen sivu yllä)

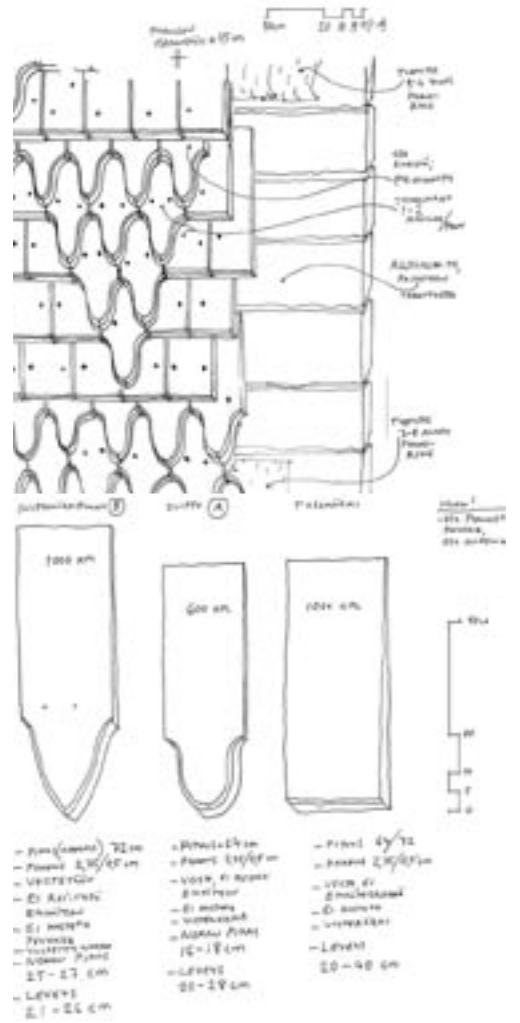
Kesälahden tapulin koristelutoja (viereinen sivu alla)

Jaakko Kiljoainen

Julkisivu 1: 200

Detaljit 1:40 ja 1:20

Kappeli kuin paratiisi

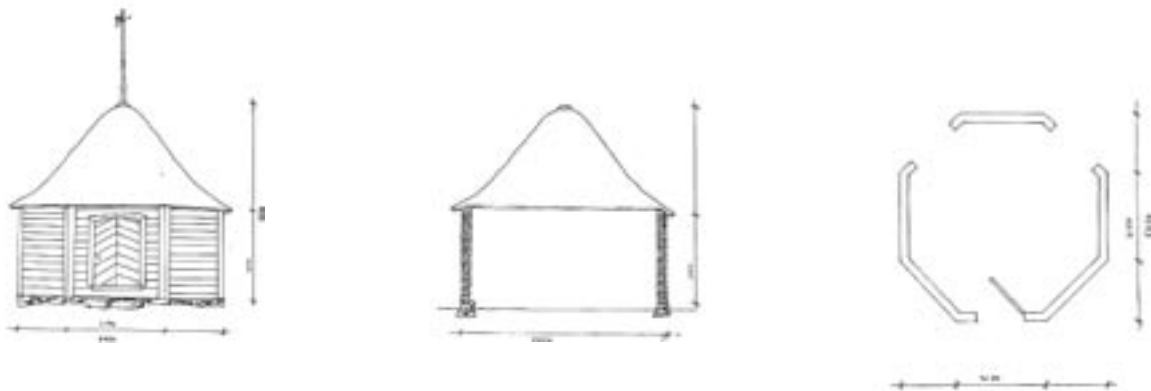
Europa Nostra -mitalin ansaitakseen työn ei tarvitse olla kooltaan kummoinen, kunhan se on toteutukseltaan rehellinen, kuten Grotenfeltien kappelin maalausten konservointi. Kyseessä on Suomen ainoa säilynyt hautakappeli, jolla on edelleen perinteinen roolinsa suvun hautajaisissa.

Vuonna 1776 rakennettu hirsirunkoinen kappeli pärekattoineen ja punamultaauksineen on ulospäin vaatimaton, muumitalon näköinen pytinki, jonka sakraalista käytöstä kielii vain kahdeksankulmainen muoto. Sisätilat koristelemaan saatiin ruotsalainen mestari Daniel Hjulström, jonka maalauksia on myös Uudenkaarlepyyn ja Närpiön kirkkoissa. Hjulström peitti kattojen ja seinien puupinnat palmuja, köynnöksiä ja kotoisia kuusipuita esittävin liimamaalimaalauksin

ja ruotsinkielisin raamatunlausein – repeilemätön liimamaali kestää hyvin lämmittämättömässä puukappelissa.

Kun kappeli vuonna 1902 siirrettiin pois alkuperäiseltä paikaltaan Jorjoisten kirkolta ja pystytettiin Grotenfeltien omistaman Järvikylän kartanon puistoon, hirsien välissä olleet makuloinnit eli pergamenttipaperit menetettiin ja niiden mukana osa maalauksista. Seinämaalauksia vaurioitettiin vielä vuonna 1991 tehty kovakätinen ”restaurointi”, jossa Hjulströmin liimamaalikuivat päällemaalattiin akvarelliväreillä.

Nyt palkittu seinämaalauksen tutkimus- ja konservointihanke toteutettiin vuosina 2005–2008. Raa’asta työstä vastasi työpari, konservattori-kuvataiteilija Jaana Paulus ja kuva-

Julkisivu, leikkaus ja pohjapiirustus 1: 200

Soile Karkhinen

Mutta entä rahoitus?

Kappelin maalausten konservoinnin mahdollisti yksityisen omistajan, Karl Grotenfeltin kulttuuritahtoisuus. Tapulin restauroinnin takana sen sijaan oli pieni ja syrjäinen seurakunta, jollaisille tapulinkin kokoisen suojelukohteen – kirkkolain mukaan ennen vuotta 1917 rakennetut kirkot ja tapulit ovat suojeltuja – kunnianhimoinen tai edes asianmukainen restaurointi voi tuottaa ylitsepääsemättömiä ongelmia. Usein tyydytään minimiin, mutta Kesälahdella on lähdetty tavoittelemaan maksimia.

Tapulin rahoitushaasteet on ratkaistu luovasti voimavaroja ja rahavirtoja yhdistämällä, missä oleellinen rooli on ollut rakennusarkkitehti Hannu Piipposella Pohjois-Karjalan ympäristökeskuksesta: erillisiä, toisiaan tukevia pienempiä hankkeita on limitetty yhteen ja toteutettu Euroopan Unionin aluekehitysrahaston tuella.

10000 euron arvoinen pääpalkinto on siinä kokonaisuudessa ehkä rahallisesti vähän, mutta symbolisesti paljon.

Netta Böök

Lisätietoa:

www.europanostr.org

www.ymparisto.fi/default.asp?node=19675&lan=fi

Antti Pihkala:

Kesälahden tapulin paanukate – historia, nykytila ja kunnostaminen.

Pohjois-Karjalan ympäristökeskus, Joensuu 2006.

taiteilija Antti Ratalahti. Seinät dokumentoitiin makuloinnin kiinnityksessä käytettyjä puunuppeja ja rautanauvoja myöten, eikä mitään poistettu tai peitetty. Makuloinnit analysoitiin laboratoriossa, ja poistettujen makulointien tilalle tehtiin pellavapaperia, jotka kiinnitettiin alkuperäisiin kiinnitysreikiin käsin valmistetuilla puutapein. Paulus vietti koleassa kappelissa neljä kesää ja etsi heikosti kestäneiden akvarellivärien alta alkuperäisiä 1700-luvun muotoja ja fragmentteja, raamattuasiatuntijat hahmottelivat kokoon raamatunlauseita. Maalausten hävinneet osat täydennettiin pieninä väripisteinä itse hierretyistä pigmenteistä valmistetulla eläinliimapohjaisella maalilla. Näin 2000-luvun kerros erottuu Hjulströmin alkuperäisistä ja 1990-luvun laveeratuista siveltimenjäljistä.

Jaakko Kilpiäinen

VANERI TAIPUU TAAS

Timo-jakkaran idea lähti Isku Oy:n tuotannon ylijäämämateriaalin käytöstä. Tuotekehitysprosessi oli poikkeuksellisen nopea, ja kolmen viikon työskentelyn jälkeen ensimmäiset tuolit esiteltiin Habitare-messuilla.

Kaikki lähti rakenteesta: vanerista taivutettu kaareva jalka liittyy aina samalla tavalla istuimeen. Luja ja keveä liitos voidaan koota tapeilla ilman ruuveja. Samaa ideaa sovellettiin pöytästä sekä penkkiin, ja jakkarasta kasvoi tuoteperhe.

Pinottavan tuolin materiaalina on luonnonvärinen tai valkoiseksi kuullotettu koivu, ja pöytälevynä on valkoinen melamiini. Ylijäämämateriaali jäi tuoteperheen laajetessa taka-alalle, mutta liimauksissa ja pintakäsittelyissä käytetään vesipohjaisia tuotteita, ja tavoitteena on muutenkin ympäristöystävällisyys.

Timo-kalusteet valmistetaan Iskun omassa tehtaassa ja tuotannossa hyödynnetään pitkää kokemusta vanerin taivuttamisesta. Timo Soikkelin, Leea Koskisen ja Pekka Toivasen suunnittelema jakkara palkittiin esteettisistä ominaisuuksistaan, visuaalisen ympäristöön sopivuudesta ja yrityksen arvojen viestimisestä kunniamaininnalla Design Forum Finlandin Fennia Prize 2009-kilpailussa.

www.isku.fi

www.designforum.fi/Fenniaprize09s

PARVS ARKKITEHTUURIA

Jussi Tiainen

Parvs-kustantamo jatkaa näyttävien taide- ja arkkitehtuurikirjojen julkaisemista kahdella, loppuun asti viimeistellyllä teoksella.

Ensimmäisessä esitellään kuntoutuskeskus Anttolan hovin yhteyteen rakennettu Art&Design huvilaryhmä sekä niiden sisätiloja täydentävä suomalainen kärkidesign ja -taide. Saimaan rannan huviloiden erikoisuutena on yhteistyö HoviArt-näyttelyn kanssa, ja jokakesäisessä tapahtumassa vierailevien taiteilijoiden töitä sijoitettu osaksi huviloiden arkkitehtuuria (PUU 3-08).

Toisessa, mielenkiintoisessa uutuudessa Jussit Vepsäläinen ja Tiainen ovat livahtaneet helsinkiläisiin tiloihin, joita tavalinen kadunkulkija ei tiennyt olevankaan. Teos herkuttelee Stora Enson pääkonttorin kaltaisilla puusisustuksilla sekä muistuttaa, että Rautatien aseman tornin, Tuomiokirkon sivukappeleiden ja monien muiden kivirakennusten sydämessä on massiivinen puurakenne.

Pekka Heikkinen

Tina Cavén: Anttola Art&Design-huvilat

160 s.

ISBN 978-952-5654-20-2

Jussi Vepsäläinen, Jussi Tiainen: Helsinki-tiloja/spaces

140 s.

ISBN 978-952-5654-18-9

Parvs publishing

Karisto, Hämeenlinna 2009

www.parvspublishing.com

www.artdesignvillas.fi

ThermoWood®

www.thermowood.fi

WOOD PRODUCTS

Ekosampo Oy

www.sahakuutio.fi

Heinolan Ruskopuu Oy

www.ekoaspen.com

HJT-Holz Oy

www.hjt-holz.com

Hudiksvall Heat Treated Wood AB

www.heatwood.se

Koshii & Co. Ltd

www.koshii.co.jp

Metsäliitto Cooperative Finnforest

www.finnforest.com

Nova Orman Ürünleri San. Tic. A.S.

www.novawood.com.tr

Oy Brown Wood Ltd

www.arolanhoylaamo.fi

Oy Lunawood Ltd

www.lunawood.fi

Oy SWM-Wood Ltd

www.swm-wood.com

Stora Enso Timber Oy Ltd

www.storaenso.com/timber

Suomen Lämpöpuu Oy

www.suomenlampopuu.com

UPM-Kymmene Oyj

www.wisa.com

KILNS

Jartek Oy

www.jartek.fi

Valutec Oy

www.valutec.fi

ThermoWood® is a registered trademark owned by the International ThermoWood Association

INTERNATIONAL
ThermoWood
ASSOCIATION

TULOSSA COMING | IM KOMMEN | A VENIR

TKK Wood Program 2007

KEHRÄ

Tyypikioski Hankoon

Kuutionmuotoisen kioskin ja pienen kuistin ympärille suunniteltiin aitamainen verhous, joka tuo uuden kerrostuman puuleikkauksistaan tunnettujen hankolaisvillojen arkkitehtuuriin.

Tyypikioskiin suunniteltiin huviloiden innoittamana kolme erityylistä verhousa: Perinteinen, Moderni ja Uusi. Prototyypikioskin aaltoileva verhous tuo mieleen köynnöskasvin, kalan suomet tai sadepisarat. Cnc-jyrsitty verhous on valkoiseksi kuullotettua, höylättyä ja harjattua mäntyä.

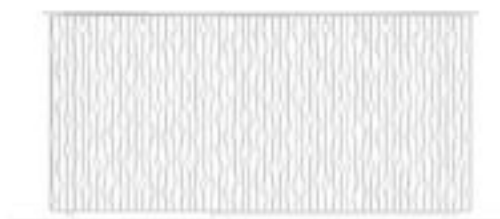
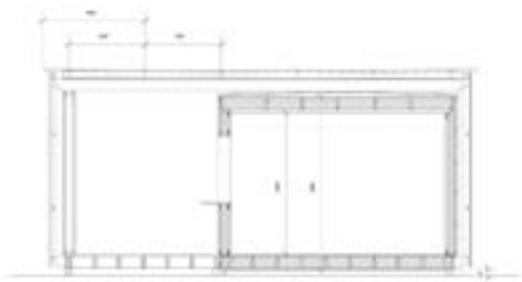
Läpikuultava kennokate suojaa rakennelmaa sateelta tai paisteelta, ja kuistin isot veräjät ilkivallalta. Rakennus esivalmistettiin TKK:n arkkitehtuurilaitoksen Pajalla ja kuljetettiin Hankoon kesäksi 2008.

Kioski on mitoitettu Hangon kesän tarpeisiin: siellä myydään eniten jäätelöä koko Suomessa. Rakennus on valittu kansainvälisen Leaf Award 2009 finalistien joukkoon.

Kuvat: Anne Kinnunen

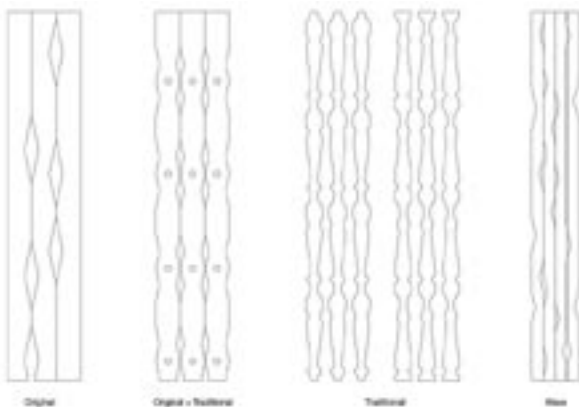

Pohjapiirustus, leikkaus ja julkisivu 1: 125

Rakennedetailit 1: 12,5

ARVOLISTA OY

Kattolistat

Peitelistat

Reunalistat

Jalkalistat

www.arvolista.fi

Arkkitehtityöhuone
Artto Palo Rossi Tikka Oy

PILKE

Metsähallituksen toimitalo
Rovaniemi

Metsähallitukselle puu on luonnollinen rakennusmateriaali. Tavoitteena on ympäristölinjausten mukainen ja rakennuspaikan arvoinen toimistotalo.

Metsähallitus rakentaa Rovaniemelle keskustaan puurakenteisen toimisto- ja näyttelyrakennuksen Pilkkeen. Museokeskus Arktikumien viereen sijoitettavaan taloon tulee toimistotilaa sekä pohjoisen metsän kestävästä käytöstä kertova näyttely.

Yhdessä Arktikumien kanssa asemapuiston pohjoisreunalla sijaitseva rakennus muodostaa uuden julkisen kaupunkiaukion. Nelikerroksinen rakennus yhdistää Ounasjoentien ja Arktikumien pihatasot.

Rakennuksen tilat kiertyvät aulanäyttelytilan ja toimistoaulan ympärille. Kahdeksikonmallinen pohjaratkaisu avoimien keskeistiloineen mahdollistaa työ- ja yleisötilojen sekä eri kerrosten välisen visuaalisen yhteyden, ja sisäpihoilla on tärkeä merkitys yhteishengen luomisessa.

20 metriä korkea näyttelytila antaa mahdollisuuden monipuolisille näyttelyille. Sitä ympäröivät työtilaparvet, aulatasossa info-liiketila sekä kahvila. Aulataso alapuolella on varsinainen näyttelytila, jonne on yhteys Arktikumien pihatasolta.

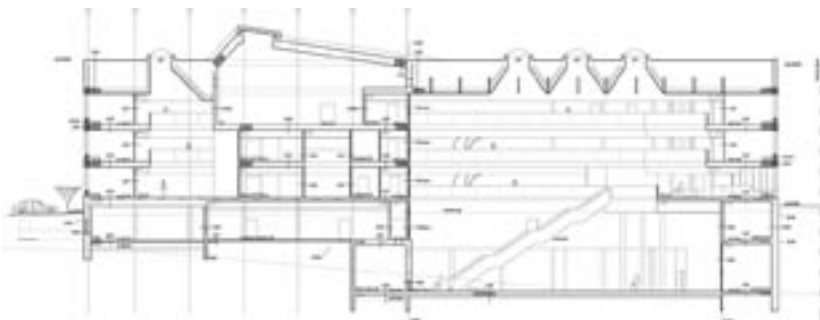
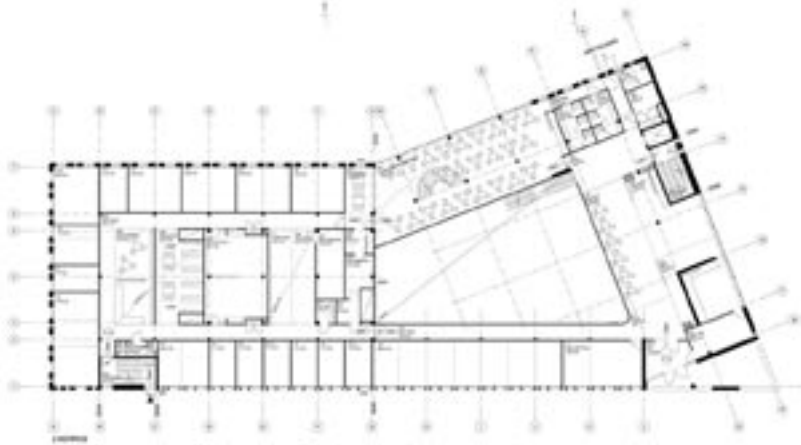
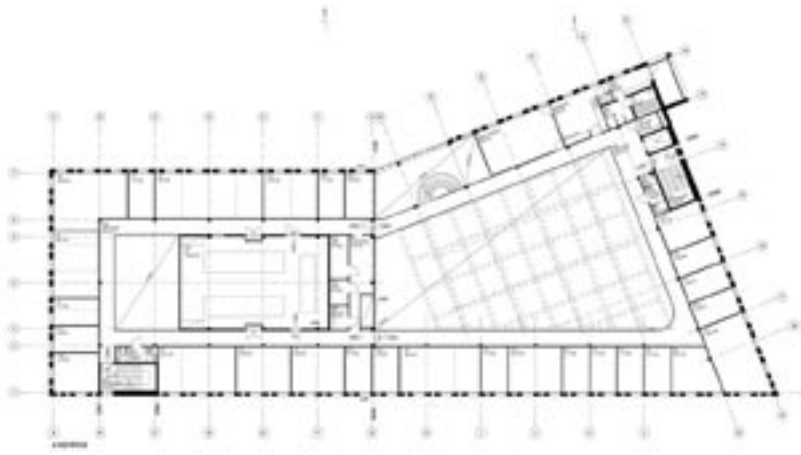
Puurakennus on pysyvä hiilinielu ja sen hiilidioksidipäästöt ovat noin kolmanneksen teräs- tai betonirakennuksiin verrattuna.

Pilke toteutetaan vastaamaan tulevia energiankulutusnormeja, mikä tarkoittaa pientä ulkovaippaa, paksumpia rakennekerroksia, tehokasta lämmön talteenottoa sekä kohtuullista ikkunapinta-alaa.

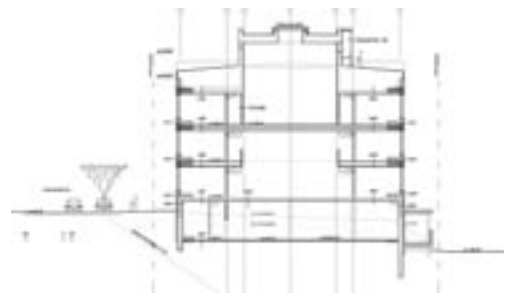
Rakennuksen paloluokka on P2, ja pintarakenteilla on palokestovaatimus, jota on kompensoitu sprinklauksella luokkaan C-s2, d2. Puupinnat suojataan kuultavalla palonsuojaineella. Paloturvallisuutta lisäämässä on automaattinen paloilmaisin sekä sprinklausjärjestelmä. Toimistotilat on jaettu kahteen palo-osastoon ja niiden savunpoisto on toteutettu painovoimaisesti.

Korkeussuunnassa rakennus jakaantuu puurakenteisiin toimistokerroksiin ja valkobetonerakenteiseen jalustaan. Runko koostuu liimapuupilareista ja -palkeista sekä kertopuu-vaneri-kotelovälipohjista. Kotelolaatan päällä on betonilaatta ääniteknisiä ominaisuuksia parantamassa, ja alapinnassa on kipsiverhous ääni- ja paloteknisistä syistä. Kantavat ulkoseinät ovat elementtirakenteisia, ja ikkunat ovat puuta. Hienosahattu puuverhous on paksua, erikorkuista ponttilautaa, jonka tehosteena on käytetty paanua ja kuvioitua julkisivulasia.

Teemu Palo ja Juhani Suikki
Arkkitehdit SAFA

Kerrosala 4800 kem²
Bruttoala 5600 brm²
Tilavuus 31500 m³
Arvioitua rakennuskustannukset ovat
10 miljoonaa euroa

Pohjapiirustukset, ja leikkaukset 1: 750

Pentti Kareoja

s. 1959
arkkitehti SAFA, TTKK 1988
professori, TaiK 2003–

Pentti Kareoja on ARK-house arkkitehtien osakas. Hän on saanut useita palkintoja ja tunnustuksia kotimaisissa ja kansainvälisissä arkkitehtuurikilpailuissa. Kareoja on toiminut Arkkitehti-lehden päätoimittajana ja on nykyisin tila- ja kalustesuunnittelun professori Taideteollisessa korkeakoulussa.

www.arkhouse.com

Jari Frondelius

s. 1970
arkkitehti SAFA, TKK 2002

Jaakko Keppo

s. 1969
arkkitehti SAFA, TKK 2003

Juha Salmenperä

s. 1970
arkkitehti SAFA, TKK 2003

Frondeliuksen, Kepon ja Salmenperän toimiston puuosaamisesta esimerkkeinä ovat Virvelinrannan resurssikeskus, Hiirisuon asukaspuisto-rakennus, Kyrkobyn koulu, Helsinki-pientalo ja Omenamäen pientalot.

Jari Frondelius (oik.) on toiminut Sakarinmäen koulun projektiarkkitehtina arkkitehdit FLN:ssa. Hän tekee jatkuvaa perinteisen rakentamisen seurantaprojektia 120 vuotiaan puutalon asukkaana.

Jaakko Kepon (vas.) töitä ovat mm. Puustudion sauna sekä talot Jonttu ja Pikkujonttu. Lisäksi hän on osallistunut Seurasaaren konservointikeskuksen ja Puualan toimintakeskuksen suunnitteluryhmään.

Juha Salmenperä (kesk.) oli mukana Sibeliustalon suunnitteluryhmässä arkkitehdit APRT:lla. Lisäksi hän on suunnitellut puupientaloja.

www.afks.fi

Juha Klemetti

s. 1969
arkkitehti SAFA, TKK 1997

Juha Klemetillä on Jussi Rädyn kanssa yhteinen toimisto, jonka tehtäviin kuuluvat uudis- ja korjausrakentaminen. Suunnittelukohteet ovat vaihdelleet päiväkodeista liike- ja teollisuusrakennuksiin sekä asuntoryhmiä pientaloihin ja kesäasuntoihin.

Elizabeth Gray, AIA

arkkitehti, Yale

Alan Organschi

arkkitehti, Yale

Elizabeth Grayllä ja Alan Organschillä on yhteinen arkkitehtitoimisto.

Gray on aiemmin työskennellyt mm. Colin St. John Wilsonin toimistossa Lontoossa sekä Gray Designin omistajana. Hän on saanut Fulbright stipendin sekä toimii opettajana ja kriitikkona mm. Yalen arkkitehtikoulussa.

Alan Organschi johtaa Yalen design & build-studiota. Hän on toiminut professorina Wesleyan yliopistossa sekä opettajana mm. Harvardin ja Columbian yliopistoissa. Organschille on myönnetty useita stipendejä, joista viimeisin on Hinesin tutkimusrahas-ton stipendi hänen työstään kestävästä puurakentamisen parissa.

www.grayorganschi.com

WWW.PUUINFO.FI

Note

DUE TO INCREASING costs of PUU -magazine subscriptions to abroad, starting from this number, are no longer free of charge. Enclosed You will find information how to continue receiving the magazine.

Kesällä avasimme puuinfo.fi nettisivut ja toivomme palautetta niiden sisällöstä. Erityisesti olemme kiinnostuneita sisältötarpeista ja tiedosta hyväksi koetuista puurakenteista, detaljeista, käsittelyistä jne.

Syksyllä Puuinfo tarjoaa useita puuseminaareja. Habitare-messujen ammattilaisseminaarissa 10.9. käsitellään puun käyttöä sisätiloissa erilaisten esimerkkien kautta. PUUSTA-päivä on marraskuussa Sibeliustalossa. Ohjelmat löytyvät Puuinfon tapahtumakalenterista.

Syksyllä edistetään uudella innolla uutta puurakentamista ja ylläpidetään Ruma Suomessa jäljellä olevaa puurakennuskulttuuria.

petri.heino@puuinfo.fi

PUU-lehden tilaukset ja osoitteenmuutokset

PUU-lehden tilaukset ja osoitteenmuutokset pyydetään tekemään Puu-lehden nettisivuilta löytyvällä lomakkeella. Lomake löytyy osoitteesta www.puuinfo.fi etusivun yläreunasta kohdasta PUU-lehti.

Tilauksesta, joka on kestotilaus, toivotaan ilmenevän henkilön/ yhteisön ammatti/toimiala sekä mahdollinen jäsenyys alan yhdistyksissä. Osoitteen muuttuessa pyydetään ilmoittamaan tilausnumero osoitelipukkeesta. Mikäli osoitteenmuutos tehdään posttiin, ei erillistä ilmoitusta tarvitse tehdä.

Lehti on maksuton. Se ilmestyy vuonna 2009 neljä kertaa.

Subscriptions and Changes of Address

If you would like to subscribe to Wood Magazine or change your address, please complete the form on Wood Magazine's website. The form can be found at www.puuinfo.fi in the Magazine Wood section in the top corner of the start page.

The magazine is free of charge. It has four issues in 2009.

Bestellungen und Adressenänderungen

Wir bitten Sie, für die Aufgabe eines Abonnements auf das PUU-Journal sowie für Adressenänderungen die Internet-Seite des Journals zu besuchen und dort das Formular auszufüllen. Sie

finden den Link zum Formular unter der Adresse www.puuinfo.fi am oberen Rand der Startseite unter "Magazin Wood".

Das magazin ist kostenlos. Das PUU-Journal erscheint im Jahre 2009 viermal.

Abonnements et changements d'adresse

Nous vous prions d'effectuer les abonnements à la revue PUU-lehti et les changements d'adresse à l'aide du formulaire que vous trouverez sur le site Internet de la revue PUU-lehti. Ce formulaire se trouve à l'adresse www.puuinfo.fi en haut de la page d'accueil sous la rubrique Magazine Wood.

Cette publication est gratuite. La revue PUU paraîtra quatre fois cours de l'année 2009.

Saumattomasti myös seiniin

Kohonneiden energiakustannusten ja tiukentuneiden energiämäärysten myötä eristämiseen ja sen laadukkuuteen kiinnitetään nyt entistä tarkemmin huomiota. Saumaton, suoraan kohteeseen tapahtuva asennus on lisännyt energiatehokkaan Ekovilla-eristeen suosiota myös seinien eristämisessä.

Soita maksutta Ekovilla-palveluun p. 0800 135 084 tai kysy Ekovillaa puutavara- tai rautakauppialtasi!

EKOVIILLA®

Elämää kestävä lämmöneriste

www.ekovilla.com

osmo®
...color

OSMO Hardwax Oil

- A clear, satin matte floor finish for wood and cork floors, also suitable for furniture, wood trim, cabinets and unglazed tile such as terra cotta
- Rich in natural vegetable oils and waxes
- Excellent durability and renewability
- Because it is microporous, Hardwax Oil works well in rooms with high humidity, such as kitchens
- Meets German standards for resistance to stains from wine, cola, coffee, tea, fruit juice and beer

Further information:

Finland: Sarbon Woodwise Oy
p +358 19 264 4200
f +358 19 264 4250

Norway
p +47 63 97 6062
f +47 63 97 4703

Sweden: Welin & Co
p +46 8 54410440
f +46 8 54410459

Juuret tekemisessä

Pekka Elomaa

Sami Rintala on arkkitehti, joka ylittää joustavasti arkkitehtuurin, taiteen ja muotoilun raja-aidat. Myöskään maantieteelliset rajat eivät Rintalaa pidättele, ja hänen töitään on toteutettu yli kymmenessä maassa. Hän on myös kysytty opettaja arkkitehtikouluissa ympäri maailman.

Matkoillaan Rintalan käsitys, että arkkitehtuuri kasvaa maaperästä, on vahvistunut. Arkkitehtuuri syntyy paikallisista olosuhteista, maastosta, ilmastosta ja kulttuurista sekä saatavilla olevista rakennusmateriaalista ja osaamisesta. Samalla tavalla kuin murre tai kieli kehittyy, syntyy myös luonnollinen arkkitehtuurin kieli.

Rintala arvostelee nykyrakentamista vieraantumisen perinteestä sekä päätösvallan karkaamisesta käyttäjän ulottumattomiin. Päätökset tehdään taloudellisin perustein, ja rakentamista säätelevät tarkkuus, tehokkuus ja riskittömyys. Nämä ovat ajaneet paikalliset rakennustavat sekä alkuperäiset, luonnosta syntyvät rakennusaineet marginaaliin, ja tilalle ovat tulleet yleismaailmalliset ratkaisut ja tekniikka sekä pitkälle prosessoidut ja synteettiset materiaalit.

Arkkitehtuuri on kommunikointia ympäristön ja asukkaiden kanssa. Sen tulisi puhua paikallista kieltä, mutta taloja tehdään maailmalle tai kansainväliselle arkkitehtuurilehdistölle. Suuri osa nykyrakennuksista toteutetaan puhtaasti voitontavoittelu mielessä, eivätkä ne puhuttele enää ketään.

Rintala suhtautuu suunnitteluun vakavasti. Jokainen tehtävä alkaa parin viikon tutustumisella rakennuspaikkaan sekä keskusteluilla tehtävän erityispiirteistä. Tuloksena syntyy aiheita, joita kehitetään yhteistyössä rakennuttajan kanssa.

Kriittisyydestään huolimatta Rintala on haluttu yhteistyökumppani. Työn alla on ekologinen päiväkotito, jossa on tiukat tavoitteet, mutta ratkaisut ovat avoimet. Rakennuttajan filosofian mukainen arkkitehtuuri ei kuitenkaan löydy kuin kiinteällä vuorovaikutuksella. Kokemuksensa perusteella Rintala tietää, että hyvässä yhteistyössä kaikki voittavat.

Puu ei ole nykyrakentamisessa vahvoilla, sillä luonnon materiaalit eivät sovi suurten rakennushankkeiden prosesseihin. Rintala muistuttaa, että puolet maapallon väestöstä asuu edelleen maasta tehdyissä asumuksissa, ja nykyinen rakennustapa ei pysty ratkaisemaan tulevaisuuden suuria haasteita. Rakentamiseen muotoutuu täysin uusia strategioita, joissa myös luonnollisille rakennusmateriaaleille on tilaa.

Normien mukanaan tuomat keinotekoiset materiaalit sekä tarpeet vuoroin viilentää ja lämmittää rakennuksia johtavat vastarintaan. Viihtyminen ei alistu prosesseille tai normeille, mikä pakottaa uusiin ratkaisuihin.

Rintalan arkkitehtuurin juuret ovat rakentamisessa, ja monet hänen töistään ovat syntyneet design & build-projektien tuloksina. Hän suunnittelee omaa taloaan, joka rakennetaan paikallisesta puusta siten, että kaikki osat ovat käsin tehtävissä ja miesvoimin nostettavissa. Suunnitelma ei ole vielä valmis, mutta aiempien projektien tavoin Rintala näkee jo itsensä kirvesmiesryhmän mukana rakentamassa taloa.

Sami Rintala

Boxhome, Oslo 2007

Pekka Heikkinen

www.rintalaeggertson.com

MBE

www.metsasaatio.fi

”Tää talohan on tehty luonnosta!”

Amanda 4 v.

Suomen Metsäsäätiö rahoittaa puun käyttöä lisääviä projekteja Suomessa ja maailmalla sekä suomalaista puurakennuskulttuuria.

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

Ajattele selvästi.

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖN VAROJA KERÄÄVÄT METSÄNOMISTAJAT, METSÄTEOLLISUUS, YKSITYISET SAHAT SEKÄ METSÄHALLITUS. SÄÄTIÖ TOIMII SUOMALAISTEN PUU- JA PUUPOHJAISTEN TUOTTEIDEN PUOLESTA.

WE LEAD.
WE LEARN.

WISA WOODEN DESIGN HOTEL

"Halusin alleviivata yhden materiaalin, puu, ja yhden muodon, suorakaide, loputtomia mahdollisuuksia moni-ilmeisyyteen. Taivuttamalla pakotin säleet uudenlaiseen muotoon, joka toimii kontrastina alkuasetelmalle. Solidista tulee osittain läpinäkyvää, tiukan geometrisesta orgaanista."
WISA Wooden Design Hotel, suunnittelu Pieta-Linda Auttila.

www.wisa24.com/hotel